

«СУМ 75 КАЛґАРІ» ТА «СУМ 100 СВІТ»

Центральними вулицями канадського міста Калґарі проїхав автомобіль з символікою Співки Української Молоді.

У такий спосіб осередок СУМ у Калґарі, беручи участь у «Calgary Stampede Parade 2025», відзначив своє 75-ліття та 100-ліття СУМ.

До речі, це вперше за понад 50 років українська громада цього міста представила на параді власну платформу.

На чолі платформи стояв традиційний святковий привіт із короваєм на вишитому рушнику. Верх платформи увінчав вінок зі стрічками.

На самій платформі була пред-

ставлена ювілейна писанка з логотипами «СУМ 75 Калґарі» та «СУМ 100 Світ». Центральною окрасою стала модель церкви Успіння Пресвятої Богородиці — справжнього символу Калґарі.

«Церква, яку впізнає безліч глядачів параді, також є місцем народження нашого Осередку, тому її символічна присутність на платформі була для нас надзвичайно важливою. І, звісно, позаду — великий тризуб — гордість за нашу державу», — розповіли у Співці Української Молоді в Калґарі.

Всю композицію оточувало поле соняшників. Платформу було об-

горнуто банерами з логотипом СУМ, назвою Осередку та привітом «Честь України! — Готов боронити!», а також словами, важливими для кожного українця: «Слава Україні! — Героям Слава!».

У ході взяло участь понад 35 юнаків, виховників, членів управи та батьків, які несли українські прапори, танцювали, співали...

Протягом усіх 4,5 км святкового маршруту їх супроводжували оплески, овації та вигуки «Слава Україні!».

Фото: «Stellar Video»

Текст і фото: СУМ-Глобал

ЗА ОСТАННІ ТРИ МІСЯЦІ КІЛЬКІСТЬ ЗАГИБЛИХ І ПОРАНЕНИХ ДІТЕЙ ВНАСЛІДОК ВІЙНИ В УКРАЇНІ ЗРОСЛА ВТРИЧІ

(«День»). — За останні три місяці кількість дітей, які загинули або отримали поранення внаслідок російської агресії в Україні, зросла втричі.

Про це повідомив, посилаючись на дані ООН, Дитячий фонд ООН (ЮНІСЕФ).

За даними Місії ООН з моніторингу дотримання прав людини в Україні, перевірена кількість дітей, які загинули або отримали поранення в Україні в період з 1 березня по 31 травня 2025 року, зросла більш ніж на 200% порівняно з попереднім кварталом.

З 1 березня по 31 травня 2025 року було вбито або поранено 222 дитини, в порівнянні з 1 грудня 2024 року по 28 лютого 2025 року, коли загинули 73 дитини. В ЮНІСЕФ зауважили, що тільки у квітні цього року 97 дітей було вбито або покалічено, що є найвищим підтвердженням ООН щомісячним показником дитячих жертв з червня 2022 року.

«Для дітей по всій Україні немає перепочинку від війни. Ситуація для дітей перебуває на критичному етапі, інтенсивні атаки продовжують не тільки руйнувати життя, але й порушувати всі аспекти дитинства», — сказала регіональна директорка ЮНІСЕФ у Європі та Центральній Азії Регіна Де Домінічіс.

Тривогу у ЮНІСЕФ викликають також випадки вербування дітей та підлітків в інтернеті для виконання воєнних завдань. Наприклад, організації нападу на військові об'єкти, диверсій чи збору інформації на контрольованій Україною території. Як повідомляє Місія ООН з моніторингу дотримання прав людини в Україні, в результаті таких дій загинули щонайменше двоє хлопчиків, а один отримав поранення.

«ЮНІСЕФ продовжує закликати до негайного дотримання міжнародного гуманітарного права та прав людини, а також до припинення та запобігання серйозним порушенням прав дітей», — наголосили в організації.

КІЛЬКІСТЬ ЖЕРТВ У ТЕХАСІ ЗРОСЛА ДО 82: ЧЕКАЮТЬ НОВИХ ЗЛИВ

В американському штаті Техас кількість жертв раптової повені, що сталася п'ятого липня, зросла до ві-

сімдесяти двох людей, серед них — двадцять вісім дітей. Рятувальники продовжують пошуки десяти

зниклих безвісти дівчаток з табору «Camp Mystic» та однієї вожаті. Про це передає «CNN».

Загалом зниклою безвісти вважається сорок одна людина. Бійці Національної гвардії Техасу використовують військові безпілотники з дистанційним керуванням для пошуку, а повітряно-десантні рятувальні команди працюють цілодобово.

Губернатор Техасу Грег Ебботт попереджає, що повені можуть повторитися в деяких округах протягом наступних кількох днів, оскільки очікуються сильні дощі.

Фото: Суспільне»

За Ростиславом Шваником,
«Правда тут»

За матеріалами СБУ було припинено українське громадянство Ореста Березовського, котрий більше відомий як діяч упц (мп) Онуфрій. Відповідний Указ підписав Президент України Володимир Зеленський.

СБУ встановила, що Березовський (Онуфрій) добровільно отримав громадянство рф у 2002 році. Про вказане він не повідомив уповноважені органи влади України. Водночас після цього він продовжував і надалі користуватися статусом громадянина нашої держави.

За наявною в Службі безпеки України інформацією, Березовський (Онуфрій) підтримує зв'язок з московською патріархією та свідомо протидієв отриманню канонічної незалежності української церкви від московської патріархії, представники якої відкрито підтримують російську агресію проти України. Попри повномасштабне вторгнення, Березовський (Онуфрій) фактично продовжує підтримувати політику рпц та її керівництва, зокрема патріарха кіріла (гундяєва).

Нагадаємо, саме гундяєв бла-

гословив збройну агресію російських військ та проводить пропагандистську політику виправдовування і підбурення до геноциду українського народу. При цьому, підтримуючи агресивну політику рф, сприяє злочинній діяльності політичної верхівки країни-агресора.

Служба безпеки України продовжує необхідні дії для захисту Української держави та суспільства від будь-яких агресивних проявів росії.

Текст і фото:
Служба Безпеки України

КЕЛЛОГ: РОСІЯ НЕ МОЖЕ ПРОДОВЖУВАТИ ТЯГНУТИ ЧАС, БОМБАРДУЮЧИ ЦИВІЛЬНІ ЦІЛІ В УКРАЇНІ

Спеціальний представник США Кіт Келлог назвав «орвеллівськими» звинувачення речника кремля дмитрія пєскова на адресу Сполучених Штатів й України у відсутності прогресу в мирних переговорах з росією.

Про це він написав у соцмережі «Х», передає «Укрінформ». «Не-

щодавні коментарі пєскова щодо стану переговорів є «орвеллівськими». російські твердження про те, що саме США та Україна гальмують мирні переговори, є безпідставними», — заявив Келлог.

Він додав, що президент Трамп послідовно та непохитно напо-

лягає на досягненні прогресу у припиненні війни.

«Ми закликаємо до негайного припинення вогню та переходу до тристоронніх переговорів для припинення війни. росія не може продовжувати тягнути час, бомбардуючи цивільні цілі в Україні», — зазначив Келлог.

МЗС ЗАПРОСИЛО ПОСЛА УГОРЩИНИ У ЗВ'ЯЗКУ ІЗ ЧЕРГОВИМИ НЕДРУЖНІМИ ЗАЯВАМИ УГОРСЬКОЇ СТОРОНИ

Під час зустрічі із послом Угорщини в Україні Анталом Гейзером заступник міністра закордонних справ України Олександр Міщенко наголосив, що для української сторони є очевидним те, що прав-

лячі в Угорщині політичні сили за будь-яких умов намагаються втягнути Україну у внутрішньополітичну боротьбу.

Оскільки Україна ніколи не дозволяла собі втручатися у внут-

рішні справи будь-якої країни і, зокрема, в угорські справи, такі спроби уряду Угорщини раніше викликали в Києві занепокоєння.

Але зараз усі ці недолугі прийоми створити образ ворога з України, яка бореться з реальним ворогом усієї Європи і цивілізованого світу, виглядають просто жалюгідними і образливими, в першу чергу для угорського народу, який, на відміну від заангажованих політиків, реально є європейською нацією, яка через волонтерський рух допомагає усім чим може українському народу, щоб перемогти російського ворога і не допустити повернення російських окупантів знову на вулиці Будапешту.

Текст і фото: МЗС України

НА ПРОЩАННЯ

Дуда встановив 11 липня у Польщі днем пам'яті «жертв ОУН і УПА»
Це фінальний етап ухвалення суперечливого закону, раніше підтриманого Сеймом

Президент Польщі Анджей Дуда підписав закон, яким 11 липня в країні проголошено днем пам'яті про «жертв геноциду, вчиненого ОУН і УПА» в роки Другої світової війни.

Про це повідомили на офіційному сайті президента Польщі.

Як сказано у повідомленні, Анджей Дуда підписав закон «про встановлення 11 липня Національним Днем пам'яті щодо поляків – жертв геноциду, вчиненого ОУН та УПА на східних територіях Другої Польської Республіки»».

4 червня польський Сейм ухвалив цей закон. У постанові парламенту зазначалося, що в період з 1939 по 1946 рік ОУН, УПА та «інші українські націоналістичні формування», нібито, скоїли «геноцид польського населення», вбивши понад 100 тисяч поляків.

Підписання закону президентом надає йому чинності та офіційно закріплює 11 липня в календарі державних пам'ятних дат Польщі.

Раніше Польський Сейм ухвалив закон про встановлення нового державного свята.

Відтепер 11 липня у Польщі відзначатиметься як Національний день пам'яті поляків, жертв геноциду, вчиненого Організацією Українських Націоналістів (ОУН) та Українською Повстанською Армією (УПА) на східних територіях Другої Польської Республіки.

У Сеймі наголосили, що «мучеництво за приналежність до польської нації заслуговує на те, щоб про нього пам'ятали у вигляді дня, що призначається щорічно польською державою, в який будуть вшановувати жертви».

«Київ Пост»

ДЕНЬ ПАМ'ЯТІ «ЖЕРТВ ГЕНОЦИДУ ВІД РУК ОУН І УПА»

Польський сейм визнав дії українських націоналістів геноцидом проти поляків. Нагадаю, що під час Варшавського повстання в 1944 році на Волі нацисти за кілька днів винищили за різними даними близько 50,000 поляків...

А під час "Польської операції" НКВД-исти знищили 111,091 поляків...

АЛЕ ДО НИХ ВСІХ ПИТАНЬ НЕМАЄ. Але є питання до українців, які під польським гнітом пацифікації боролися за своє право жити, і сміли мріяти про свою державність!

«День жертв українських націоналістів» — це в найкращому дусі московського НКВД.

путін аплодує.

Боляче. І ця ситуація підтверджує, що маємо вміти самі себе захищати, що маємо шанувати своє минуле, своїх боргів за волю України.

«Фейсбук» Софії Федини

ООН ПІДТВЕРДИЛА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ РОСІЇ ЗА ТЕРОРИСТИЧНИЙ АКТ В ОЛЕНІВЦІ

Внутрішній аналіз ООН підтвердив, що саме росія спланувала та здійснила атаку на Волноваську виправну колонію №120 біля окупованої Оленівки Донецької області, де росіяни утримували військовополонених українців. Про це у понеділок, 30 червня, повідомив омбудсмен Дмитро Лубінець з посиланням на відповідний документ. Тоді внаслідок російського обстрілу загинули понад 50 полонених бійців.

Як зауважив Дмитро Лубінець, документ внутрішнього аналізу

ООН є важливим для розслідування та притягнення росії до відповідальності за вчинений терористичний акт. Омбудсмен також наголосив, що раніше ООН навіть попри наявні докази того, що Україна не причетна до злочину, ніколи публічно не звинувачувала росію в терористичному акті. Однак зараз група експертів ООН опублікувала змістовний матеріал з доказами, що саме росія винна в атаці на виправну колонію в Оленівці.

Згідно з документом, обстріл

Оленівки спланувало міністерство оборони росії, а виконали – збройні сили рф. Водночас експерти зазначають, що немає підтверджень тому, що терористичний акт самостійно організували найманці приватної військової компанії «Вагнер».

За даними фахівців, ймовірно росіяни могли здійснити атаку трьома видами боєприпасів. Йдеться про реактивні або термобаричні гранати (РТБГ), протитанкові керовані ракети (ПТКРи) або боєприпаси до ствольної артилерії (БСА). Водночас свідчення постраждалих внаслідок терористичного акту вказують, що окупанти використали саме БСА.

«Єдиним типом БСА, наявним у розпорядженні ЗС росії, який може виробляти інтенсивний термічний вплив і відповідає всім іншим параметрам боєприпасу, що аналізується, є ЗВОФ119: розроблений росією 120-мм нарізний постріл, що складається з термобаричного осколково-фугасного снаряду ЗОФ74 і його детонатора, а також системи заряду», – йдеться у доповіді ООН.

Фото: «Ірпа-fax»
Наталя Забазнова, «zaxid.net»

УКРАЇНА ПОВЕРНУЛА З ПОЛОНУ ЩЕ ОДНУ ГРУПУ ЗАХИСНИКІВ

Сьогодні (4 липня) відбувся черговий етап обміну полоненими відповідно до домовленостей у Стамбулі. Координаційним штабом з питань поводження з військовополоненими за дорученням Президента України повернуто з російської неволі групу Оборонців з категорії “поранені і важкохворі”, а також “молодші 25 років”.

Додому повернулися військовослужбовці ЗСУ, зокрема представники Військово-Морських Сил, Сухопутних військ, ТрО, ДШВ, Сил спеціальних операцій, а також Національної гвардії України, Державної прикордонної служби та Державної спеціальної служби транспорту.

Наймолодшому звільненому Захиснику виповнилося лише 20

років. Найстаршому — 59 років. Окрім солдатів та сержантів вдалося також звільнити і офіцерів.

Серед визволених знову є Оборонці Маріуполя, які утримувалися в неволі з 2022 року.

Переважна більшість звільнених перебувала в полоні понад 3 роки. Додому повертаються українці, що захищали країну на Донецькому, Харківському, Луганському та Херсонському напрямках.

З російської неволі вдалося звільнити незаконно засуджених Оборонців та позбавлених особистої свободи цивільних українців.

Звільнені з полону пройдуть необхідний медичний огляд, отримають допомогу з фізичної та психологічної реабілітації, а також

всі належні виплати за весь час перебування у неволі.

Обмінний процес відповідно до “Стамбульських домовленостей” триває. Точна кількість звільнених осіб буде оголошена після завершення усіх етапів обміну.

Сьогоднішній етап обміну відбувся з участю голови Координаційного штабу, начальника ГУР МО України, генерал-лейтенанта Кирила Буданова.

Координаційний штаб продовжує свою роботу. Працюємо над поверненням усіх!

Слава Україні!

Текст і фото: Координаційний штаб з питань поводження з військовополоненими

НОВИЙ ГОЛОВА УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПАМ’ЯТІ

27 червня Кабінет Міністрів призначив Олександра Алфьорова головою Українського інституту національної пам’яті.

Олександр Алфьоров — український історик, теле- та радіоведучий, громадський та військовий діяч.

З 2010 року був науковим співробітником Інституту історії України НАН України. Він є автором, співавтором та упорядником 15 книг і понад 100 наукових статей.

З початком повномасштабного вторгнення став офіцером ССО «Азов-Київ», з вересня 2022 року — офіцер 3-ї окремої штурмової бригади, начальник групи гуманітарної підготовки та інформаційного забезпечення відділення психологічної підтримки персоналу. Має звання майора запасу. Одночасно був головою експертної групи з дерусифікації в Києві.

Текст і фото: МКСК

У КОНГРЕСІ США НАЗВАЛИ ПУТІНА ВОЄННИМ ЗЛОЧИНЦЕМ

У Палаті представників США подали двопартійну резолюцію, яка різко засуджує викрадення українських дітей з боку російської федерації. Її авторами стали конгресмени Грегорі Мікс (демократ) та Майкл Маккол (республіканець). Про це йдеться в офіційному повідомленні Комітету з питань закордонних справ Палати представників США.

Документ чітко вказує на викрадення і насильницьке переміщення українських дітей як елемент системної політики москви, що має ознаки воєнного злочину. У резолюції наголошується: повернення усіх дітей має відбутися до укладення будь-якої мирної угоди.

«Путін є воєнним злочинцем, і під його керівництвом російські військові жорстоко викрали й незаконно депортували десятки тисяч українських дітей з їхньої батьківщини. Ці злочини не є поодинокими випадками, вони є прямим наслідком війни, яку путін розв’язав за власним вибором», — заявив Мікс.

Маккол уточнив, що, за офіційними оцінками, росія примусово вивезла щонайменше 19,500 українських дітей. Однак, інші джерела називають число в понад 200 тисяч.

«Цих дітей позбавили національної ідентичності, всиновили до російських сімей, вони піддаються ідеологічному впливу кремля», — підкреслив конгресмен.

Аналогічну резолюцію до Сенату подали сенатори Чак Грасслі (республіканець) та Емі Клобучар (демократ).

Денис Молотов, «Ірпа-fax»

- # КІЛЬКОМА РЯДКАМИ

  - Із весни 2024 року правоохоронці загалом затримали понад 700 людей, причетних до шпигунства, підпалів і вибухів, організованих на замовлення російських спецслужб.
  - Президент України Володимир Зеленський нагородив президента Польщі Анджея Дуду орденом Свободи. Нагороду присуджено "за визначні особисті заслуги у зміцненні українсько-польського міжнародного співробітництва, підтримку державного суверенітету та територіальної цілісності України".
  - Україна отримала від Канади близько 2,3 млрд. канадських доларів в межах ініціативи «G7 Extraordinary Revenue Acceleration (ERA)» від заморожених російських активів.
  - московські окупанти пошкодили 110 навчальних закладів у Хмельницькій області, — повідомляє департамент освіти. На даний момент відремонтовано 104 установи. За даними звіту, у регіоні зазнали руйнувань:
30 дитячих садків;
58 шкіл;
10 установ професійно-технічної освіти;
5 позашкільних закладів.
  - Президент США Дональд Трамп оголосив про запуск власної парфумерної лінії «Victory 45-47», закликаючи американців підтримати його бренд.
  - Кабінет міністрів звільнив уповноваженого із захисту державної мови Тараса Кременя. Представник Кабінету міністрів у Верховній Раді Тарас Мельничук пише, що мовного омбудсмена було звільнено у зв'язку із закінченням терміну перебування на цій посаді.
  - Станом на початок липня відомо про страту росіянами 268 українських військовополонених. В Офісі Омбудсмена Дмитра Лубінця вважають, що страти можуть відбуватися за вказівкою вищого військового керівництва рф.
  - Поліція Фінляндії підозрює фінську компанію у скоєнні шахрайства, привласненні та відмиванні коштів, пов'язаних із постачанням спорядження для Збройних сил України. Згідно з матеріалами слідства, компанія уклала з Міністерством оборони України контракт вартістю близько 5,7 мільйона євро. У межах угоди мала поставити українській армії 10,000 бронешитів. Проте, як встановили під час попереднього розслідування, 5,000 бронешитів не відповідали якості, передбаченій контрактом.
  - Україна запускає програму спільного виробництва зброї з міжнародними партнерами в межах формату «Рамштайн». Мова про створення нових заводів на території України та за кордоном. «Запускаємо програму спільного виробництва зброї з міжнародними партнерами — в Україні та в країнах-учасниках "Рамштайну". Ми маємо безцінний досвід ведення сучасної війни, власне ефективне озброєння та військову техніку, і можливість випробовувати все це безпосередньо на полі бою», — повідомив міністр оборони України Рустем Умеров.
  - Генеральний секретар НАТО Марк Рютте висміяв голову російського МЗС сергія лаврова через його нещодавню заяву про начебто майбутній "крах" Альянсу: "лавров – він міністр закордонних справ росії, здається, з часів народження Ісуса Христа? І з того часу нічого корисного з його рота так і не вилетіло", – заявив Рютте і додав: "Тож не приділяймо панові лаврову забагато уваги".
  - США зупинили постачання кількох видів дорогої зброї, що викликало занепокоєння щодо оборонної позиції Києва на тлі літнього наступу москви, що набирає сили. Деякі партії військової допомоги зупинили вже по дорозі в Україну, а причиною називають занепокоєння Вашингтону щодо запасів зброї, що вичерпуються і власної військової готовності. Міністерство оборони України заявило, що прояснює статус постачань, але не було офіційно повідомлено про припинення або зміну раніше узгодженої військової допомоги.
  - Кабінет Міністрів визнав могилу засновника брацлавського хасидизму рабина Нахмана в Умані, яка є центром паломництва для його прихильників та шанувальників, пам'яткою національного значення. Про це повідомив представник Кабінету Міністрів у Верховній Раді Тарас Мельничук.
  - США не припинили поставок зброї в Україну, а лише переглянули його, заявила речниця Державного департаменту США Теммі Брюс: «Ми не призупинили постачання зброї в Україну. Це один аспект, одна ситуація, одна подія, яка була змінена. Як ви чули від міністра оборони, є багато інших потужних варіантів і зусиль щодо української ситуації з озброєннями... Президент (Дональд Трамп) також вказав на свою незмінну відданість (зобов'язанням) щодо ракет „Patriot»».

Суспільно-політичний тижневик видає
Видавнича Спілка "Гомін України"
з обмінною порукою у Торонті Онтаріо Канада.
Виходить щовівторка (46 разів в році)

«Гомін України» – орган Українських
Державницьких Організацій Канади
Редагує колегія.

Голова редакційної колегії – д-р Олег Романишин

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА YEARLY SUBSCRIPTION	
PUBLICATION MAIL	
Канада: \$75	Canada: \$75
Канада: \$100	Canada: \$100
ЗСА: \$120 USD	USA: \$120 USD
міжнародні: \$250.	international: \$250

Tel. 416-516-2443 • homin@on.aibn.com • www.homin.ca
"Homin Ukraine" Publishing Co. Ltd. 9 Plastics Ave.,
Toronto, Ont. M8Z 4B6

Редакція не повертає надісланих матеріалів і не веде листування в їх справі, застерігає право їх скорочувати та справляти. Статті, підписані прізвищем чи ініціалами, не є обов'язково висловом становища редакції. У матеріалах з України збережено правопис оригіналу. Оголошення до кожного чергового числа приймаємо телефоном або письмово до П'ЯТНИЦІ, год. 1:00 по пол. За зміст оголошень редакція не відповідає. Річники "Гомону України" та англomовного додатку "Ukrainian Echo" можна замовляти в електронному форматі.

Фундація Будучність

Фундація Будучність - зростає, розвивається і діє згідно сучасних потреб нашої громади, але має впевнену візію на майбутнє.

Кожна пожертва, спрямована на підтримку громадських, культурних, історичних та освітніх зусиль в Канаді, є важливим знаком довіри і підтримки діяльності нашої Фундації.

2282 Bloor Street West, Toronto, Ontario M6S 1N9 Phone: (416) 763-3388 Fax: (416) 763-4512 Website: bcufoundation.com

МИ ПІДТРИМУЄМО

Історичні проекти та культурні заходи

Медичні та гуманітарні проекти

Важливі видання

Документальні фільми

Концерти та музичні записи

Молодь та спорт

Освітні, наукові, дослідницькі публікації та виставки

Громадські заходи, конференції, семінари

Проекти, направлені на зміцнення добробуту українців

Дивіться Forum TV!

Рекламуйтеся або станьте спонсором частини програми!

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM

OMNI - BC
неділя - 8 AM

*Повторення

Дивіться програму по всій Канаді на телеканалі OMNI!

 ForumTV Canada

 @ForumTVCanada

www.forumtv.ca | TEL: 416-572-8255 | info@forumtv.ca

ПІСНЯ УКРАЇНИ

РАДІОПРОГРАМА

SONG OF UKRAINE

Новини, події, вітання та пісні на замовлення
Від понеділка до п'ятниці в 9 год ранку на хвилі 1320AM
В прямому ефірі www.cjmr1320.ca

Song Of Ukraine, 9 Plastics Ave, Etobicoke ON M8Z 4B6
Телефон редакції: 416-572-8251
Email: sofu.radio@gmail.com
Facebook: facebook.com/SOFUradio

РЕДАКТОР ТА ВЕДУЧА НАТАЛКА ПОПОВИЧ

Tel.: 416-516-2443

e-mail: homin@on.aibn.com

www.homin.ca

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

30 червня 1947 року у Мюнхені відновило роботу НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА, перенесене зі Львова, – найстаріша українська громадська наукова організація.

Це ознаменувало початок четвертого, еміграційного, періоду роботи товариства. На установчих зборах сформовано секції, за зразком тих, які раніше діяли у Львові, – історично-філософичну, філологічну, математично-природописно-лікарську – та створено низку представництв т-ва у різних країнах. Найбільш численне представництво було в Нідерландах (на чолі з о. В. Лабою), а також у Франції (О. Шульгін), Бельгії (А. Яковлів), Великій Британії (М. Семчишин), Аргентині (Є. Онацький), США (М. Чубатий).

Першими очільниками НТШ стали ініціатори його відновлення Іван Раковський (1947-49) та Зенон Кузеля (1949-52). Спочатку місцем розташування управи товариства був Мюнхен (Німеччина), з 1951 – м. Сарсель у Франції. Праця НТШ почалася з наукових з'їздів (Міттенвальд, 1947; Берхтесгаден, 1948) і низки конференцій, на яких визначилися основні напрями праці НТШ і тематика новоутворених інституцій. Крім традиційних секцій, які поділялись на ко-

місії, при НТШ були створені такі інститути, як Ін-т національних дослідів, Ін-т “Енциклопедії українознавства”, Публіцистичний ін-т, Бібліографічний ін-т, Ін-т української мови. У той час з'являються чергові томи “Записок НТШ” (т. 156-159), номери вісника українознавства “Сьогодні й минуле”, “Хроніка НТШ” (ч. 74), розпочато серійне видання “Бібліотека українознавства” та ін.

Невдовзі внаслідок еміграції з Європи до Нового світу значної частини членів НТШ у 1949-1951 рр. за океаном постали відділи (філії) товариства як основні структурні підрозділи – Американський відділ (1949-53), Канадський (кін. 1949-1953), Австралійський (серпень 1950-1953), за аналогією – і

Європейський відділ (1949-53). Головний відділ (Президія) НТШ залишилася в Європі (Сарсель, Франція). До 1985 р. його діяльністю керував проф. Володимир Кубійович, який розгорнув безпрецедентну наукову працю над створенням Енциклопедії Українознавства. Підсумком цієї праці є 4 багатомісний енциклопедії (2 українською мовою – разом 14 томів, та 2 англійською мовою – разом 8 томів).

Наймасштабнішою у повоєнний час була діяльність НТШ США з головним центром у Нью-Йорку, де у власному будинку розміщені канцелярія, бібліотека, архіви і конференційна база Товариства. НТШ в Америці (НТШ-А) підхопило наукову і видавничу естафету матірнього НТШ, і достойно репрезен-

тувало вільну наукову думку і державницькі аспірації українців упродовж 50-літньої повоєнної епохи більшовицької неволі в Україні. Воно додало до скарбниці українознавства понад 50 томів Записок НТШ. Значним є доробок у рамках “Бібліотека українознавства”, десятки томів “Українського Архіву” з краєзнавчо-мемуарними матеріалами про західноукраїнські регіони. Самовіддано працювали Микола Чубатий, Роман Смаль-Стоцький, Матвій Стахів, Григор Лужницький, Василь Лев, Осип Андрушків, Роман Осінчук, Ярослав Падох, Василь Ленчик, Леонід Рудницький та інші. Важливим дослідно-видавничим проєктом НТШ у США є “Енциклопедія Української Діаспори” під редакцією проф. Василя Мар-

куся. Враховуючи територіальну розпорошеність подвижників праці НТШ на теренах США утворені Осередки НТШ в Чикаго, Філадельфії, Вашингтоні, Детройті, Клівленді, Пітсбургу. Одним із чільних конференційних проєктів НТШ-А є щорічні Шевченкознавчі конференції.

Центром Наукового товариства ім. Шевченка в Канаді (НТШ-К) є Торонто. Товариство має територіальні Осередки НТШ в Едмонтоні, Оттаві, Монреалі. З часу свого заснування (1949) НТШ-К веде суттєву конференційну діяльність, під егідою Товариства вийшло десятки томів праць і збірників. В когорті діячів НТШ-К післявоєнного періоду Євген Вертипорох, Ярослав Пастернак, Ярослав Рудницький, Богдан Стебельський, Володимир Мацьків та десятки вчених молодшої генерації.

НТШ на Австралійському континенті має осередки в Сіднеї, Мельборні, Канберрі та Аделаїді. Враховуючи вичерпання наукових сил з середовищ повоєнної еміграції під сучасну пору тут діяльність НТШ здійснюється спільно з Асоціацією українців Австралії, і зосереджується навколо університетів Мельборну і Сіднею.

Текст і фото: «Час»

ЗУСТРІЧ ІЗ ДЕЛЕГАЦІЄЮ ПОСТІЙНИХ ПРЕДСТАВНИКІВ ДЕРЖАВ – УЧАСНИЦЬ ОБСЄ

Заступник керівника Офісу Президента України Ігор Брусило провів зустріч із делегацією постійних представників держав – учасниць ОБСЄ: Австрії, Італії, Ісландії, Канади, Мальти, Німеччини, Норвегії, Польщі, Словенії, Словаччини, Фінляндії, Франції та Швейцарії, а також заступників голів місій Естонії, Литви, Ліхтенштейну та Чехії.

Під час зустрічі обговорили залучення ОБСЄ до подо-

лання наслідків російської агресії та сприяння тому, щоб притягнути росію до відпо-

відальності.

Держави – партнери України в ОБСЄ наголосили,

що їхній візит – це прояв солідарності та підтримки.

«Україна готова до конструктивної взаємодії з міжнародними партнерами для досягнення справедливого миру на основі поваги до територіальної цілісності, суверенітету й незалежності нашої держави. Ми вдячні за візит солідарності в Україну постійних представників держав – учасниць ОБСЄ як підтвердження чіткої підтримки України з боку

ОБСЄ», – сказав Ігор Брусило.

Він відзначив зусилля фінського головування в ОБСЄ для збереження ключової уваги Організації до загарбницької війни росії проти України.

Партнери України в ОБСЄ запевнили в тому, що й надалі рішуче застосовуватимуть усі наявні механізми Організації для досягнення справедливого й тривалого миру в Україні.

Текст і фото: ОПУ

МЗС ЗАПУСТИЛО ЦИФРОВИЙ НОТАРІАТ ДЛЯ УКРАЇНЦІВ ЗА КОРДОНОМ

Міністерство закордонних справ України запустило пілотний проєкт цифрового нотаріату у 40 дипломатичних установах світу. Про це повідомив міністр закордонних справ Андрій Сибіга в «Facebook» у вівторок, 1 липня.

За його словами, відтепер українці за кордоном можуть подавати заяви на нотаріальні дії онлайн – через систему е-Консул.

Суть нововведення – автоматизація процедури. Раніше для оформлення довіреності або іншого но-

таріального документа потрібно було кілька разів особисто відвідувати консульство та подавати всі необхідні документи в паперовому вигляді, писати заяву власноруч тощо. Все це забирало час, кошти, ресурси.

Відсьогодні, 1 липня, усе можна зробити дистанційно, а до установи прийти лише для підпису готового документа.

Система працює наступним чином:

- громадянин подає онлайн-заяву через е-Консул, завантажує до-

кументи та зразок довіреності;

- система перевіряє дані, формує нотаріальний документ і надсилає сповіщення про готовність;
- заявник записується в електронну чергу, приїздить до консульства для підпису й отримує документ.

Послуга вже доступна в посольствах і консульствах України в Австралії, Алжирі, Анголі, Аргентині, Ботсвані, В'єтнамі, Гані, Етіопії, Індії, Індонезії, Катарі, Кенії, КНР, генеральних консульствах у Гуанчжоу

та Шанхаї, посольствах в Конго, Кореї, Кот-д'Івуарі, Кубі, Кувейті, Латвії, Малайзії, Марокко, Мексиці, Мозамбіку, ОАЕ, Омані, ПАР, Перу, Руанді, Саудівській Аравії, Сенегалі, Сінгапурі, Таїланді, Тунісі, Чиле, Японії, генеральних консульствах в Мілані, Гамбурзі та Гданську.

Міністерство закордонних справ планує розширити цифровий нотаріат на всі дипломатичні установи після оцінки пілотного етапу.

Олена Шевчук, «Кореспондент»

РОЗСТРІЛЯНА НКВС: ОЛЕНА ЛЕВЧАНІВСЬКА, ПЕРША УКРАЇНКА-СЕНАТОРКА ПОЛЬЩІ

Ім'я Олени Левчанівської, за радянської влади замовчувалося. І тільки в наш час інформація про цю видатну українку, політиkinю, першу волинянку-депутатку польського сейму почала відновлюватися. Укрпошта присвятила їй марку. В Житомирі, де вона прожила два роки, прізвищем Олени названий один з провулків. Житомирський історик-краєзнавець Геннадій Махорін присвятив пані Левчанівській книгу-дослідження, а наші колеги з порталу «Zhytomyr.travel» — на основі книги підготували статтю.

Дівчина з хорошої сім'ї

21 січня 1881 року у Городно (нині село Линів) Волинської губернії у сім'ї Карла фон Гродзінського і Тетяни Пряхіної народилась дочка Олена. Дбайливі батьки організували у затишному маєтку домашню освіту такого рівня, що у 1903 році дівчина екстерном склала іспити за навчальний курс в Олександрійській гімназії «північної столиці» — Петербурга. Олена мала прагнення отримати гарну освіту, і попри розповсюджені упередження щодо ролі жінок, відправилась на навчання у Віденський університет. Проте закінчити його не довелося — помер батько, і Олена Гродзінська повернулася додому. Трохи пізніше, перед початком Першої світової війни, мрія дівчини все ж таки здійснилась.

Вчительским шляхом

Прекрасні знання та бажання бути корисною спонукали молоду жінку до активної діяльності, і пані Олена відкрила сільську школу на батьківщині, в селі Линів. Для навчання була виділена окрема кімната, і вся родина Гродзінських активно долучилась до роботи. Вдень Олена навчала дітей основ письма, історії та географії, брат дівчини — математику та природознавство, а мати — російську мову. У вечірній час Олена Левчанівська організовувала літературні читання для дорослих.

Саме в ті яскраві часи у її житті дівчини з'явився друг та однодумець Олександр Левчанівський — студент Петербурзького електротехнічного інституту, активний учасник революційного студентського руху.

Щирі українці

У 1905 році пара побралася, а згодом молоді люди поїхали до Петербурга, де жили впродовж декількох років та брали активну участь у роботі Української Громади. У липні 1913 року у Левчанівських народилась донька, і після її народження подружжя переїхало в Житомир, де Олександр Левчанівський отримав роботу в земській управі.

Пані Олена в цей час викладала в школі для дорослих. В Житомирі вона стала співорганізаторкою Ук-

раїнського клубу та готувала статті і повідомлення у місцеві часописи — «Волинську газету» і «Громадянин». Подружжя Левчанівських у Житомирі відродили діяльність товариства «Просвіта».

Наприкінці 1919 року Левчанівські повернулися на Волинь, до Луцька, де Олена продовжувала свою громадську та просвітницьку діяльність.

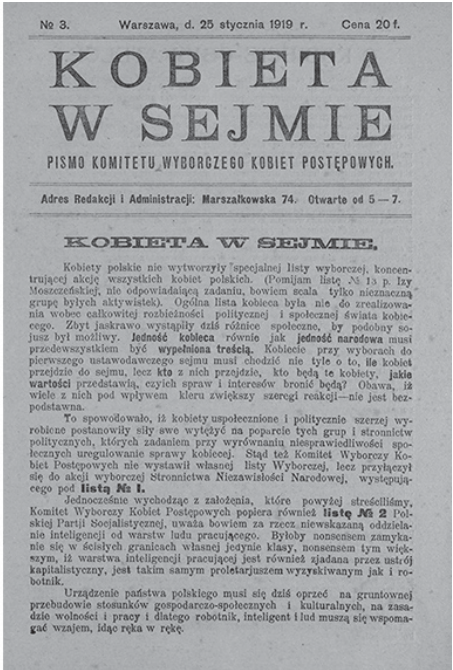
Перша депутатка з Волині

Поразка національно-визвольних рухів у ХХ роках минулого століття

Олена Левчанівська з дочкою

привела до того, що землі Західної Волині, Західного Полісся та Галичини стали частиною Речі Посполитої, уряд якої проводив активну політику колонізації українців. У 1922 році відбулись вибори у польський сейм, результатом яких стало обрання 20 депутатів і шести сенаторів до складу парламенту країни. У сеймі Олена Левчанівська стала єдиною жінкою-депутаткою, яка представляла інтереси українців Волині. Працюючи у комітеті закордонних і військових справ, політиkinя взяла участь у створенні Українського парламентарського (сеймового) клубу, відстоювала національні інтереси, піднімала проблеми простого люду, відстоювала права жінок. У той час надзвичайно актуальними були невині питання жертв

Першої світової війни, дітей та інвалідів. «Там, де міністерство праці і суспільної опіки повинно приносити допомогу, воно несе нам лише гноблення», — заявляла Левчанівська у польському сеймі.

Життя на два дома

Під час роботи у сеймі Левчанівська постійно знаходилась у Варшаві, відвідуючи рідних лише на вихідних. Дочка Ірина на час роботи лишалась з сусідкою, яка вела й домашнє господарство. Хоч подружжя Левчанів-

Олена Левчанівська з кріликом

ських і займало державні посади високого рівня, жили вони дуже просто. Про помешкання Левчанівських

сусіди згадували: «Це була звичайна заміська дача: одна кімната більша, одна менша, кухня та комора ... І пан Олександр, і пані Олена були дуже простими, добрими людьми. Нам би й у голову не прийшло, що ці люди посідають таке високе соціальне становище». У вересні 1923 року політиkinя виступила з великим рефератом у Подєбрадах в Чехії на зборах літньої школи міжнародної жіночої Ліги Миру й Свободи, співорганізаторкою якої вона була. Спираючись на статистичні дані міністерства освіти, сенаторка продемонструвала політичні помилки уряду в питаннях освіти українців.

Полілотка й активістка

Сенаторка з Волинського воєводства, членkinя Комісії закордонних справ при сенаті вільно володіла французькою, німецькою та італійською мовами та виступала як делегатка української парламентарної репрезентації на багатьох міжнародних конгресах. Під час закордонних поїздок Олена Левчанівська часто брала з собою дочку, яка потім згадувала: «Мама часто їздила за кордон. Вона брала мене з собою. Ці поїздки я пам'ятаю по-різному. Наприклад, коли ми були в Подєбрадах, були також інші діти міжнародних активістів... Я грала з ними, і це було дуже цікаво». Активність Олени Левчанівської у справі захисту прав українців реалізовувалась легальними методами, проте влада сприймала її з роздратуванням, називаючи антидержавною. Але арештувати єдину жінку, представницю українства у сенаті, не наважувались.

Розстріляна сенаторка

У той період парламент вже не міг активно тиснути на політику уряду, а українські депутати втратили впливовість. За цих причин Олена Левчанівська відмовилась вдруге виставляти свою кандидатуру на виборах і повернулася до більш спокійного та плінного життя в Луцьку. Невдовзі родина взагалі залишила Луцьк, переїхавши у рідний Линів. Життя Олени Левчанівської змінилось, коли у вересні 1939 року в Линів зайшли радянські війська: новостворений радянський сільський комітет відібрав родинний маєток. У листопаді 1939 року хвору сенаторку викликали на допит у Горохів, а невдовзі заарештували. З січня 1940 року жінка перебувала у луцькій в'язниці, але й там вона мала сили підтримувати інших ув'язнених. Олену Левчанівську засудили до розстрілу 24 квітня 1940 року. Залишається невідомим, де її розстріляли : чи в Луцьку, чи в Києві, куди було перевезено частину бранців луцької в'язниці...

Текст і фото: «Українки»

ВБИВСТВО БРАТІВ БАНДЕР: ПРАВДА, ПРИХОВАНА В АРХІВАХ АУШВІЦУ

У липні 1942-го у концтаборі Аушвіц опинилися двоє рідних братів Степана Бандери — Василь та Олександр. Вони були у складі першої групи членів Організації Українських Націоналістів (бандерівців), яких депортували до одного з найжахливіших місць ХХ століття. Звідти живими вони уже не вибралися.

Від загибелі братів Бандер минуло понад 80 років, проте обставини смерті досі малодосліджені. У радянській історіографії ОУН не згадували взагалі, позаяк вони псували картину "буржуазних націоналістів", які колаборували з Гітлером. У польській — побіжно, переважно в працях останніх двадцяти років. У травні 2023 року в архіві Інституту Національної пам'яті Польщі в архіві Державного музею Аушвіц-Біркенау співробітниця Центру досліджень визвольного руху Олеся Ісаюк виявила документи, які розкривають нові подробиці смерті Василя та Олександра Бандерів у концтаборі Аушвіц.

Аушвіц і "Нойбау": команда, що стало виразом

30 червня 1941-го за ініціативи Організації Українських Націоналістів революційної під проводом Степана Бандери у Львові проголосили Акт відновлення Української Держави. Історична подія стала несподіванкою для усього світу, зокрема, і Німеччини. Акт суперечив планам нацистів щодо використання українських територій у власних інтересах. Відтак уже в липні гітлерівці розпочали репресії проти членів ОУН(б). Тоді під арешт взяли Степана Бандеру. Спочатку — допити в Кракові, згодом, з кінця липня 1941 по січень 1941 — в'язниця у Берліні на Александерплац. 3 січня 1942 його запроторили у концтабір Заксенгаузен у Німеччині, де він перебував у спеціальному блоці для "особливих в'язнів".

Восени, під час тотальних арештів 15 вересня 1941 року гестапо заарештувало й молодших рідних братів Степана Бандери, які також були активними учасниками українського націоналістичного руху. Після допитів у складі першої групи членів ОУН(б) їх відправили до нацистського табору Аушвіц. 27-річний Василь Бандера прибув до концтабору 20 липня 1942-го. Через два дні сюди ж привезли і 31-річного Олександра.

Після короткого "карантину" обох братів направили до команди "Нойбау" — одного з найжорстокіших зовнішніх командо табору. "Нойбау" займалося будівництвом нових бараків на ділянках, прилеглих до території концтабору. Робота була фізично виснажливою, а для ослаблених в'язнів — непосильною. Керував командо оберкапо Юзеф Краль, який мав репутацію жорстокого і нещадного наглядача. Систематичні знущання у "Нойбау" призвели до загибелі Василя та Олександра Бандерів.

За однією з версій, особливо жорстоке ставлення до братів Бандер могло спровокувати їхнє прізвище,

яке викликало асоціації з вбивством міністра внутрішніх справ Польщі Броніслава Перацького — організатора пацифікації українців у Галичині. 15 червня 1934 року замах на польського посадовця здійснив член ОУН Григорій Мацейко за рішенням Революційного трибуналу організації. Координував операцію з боку Крайової Екзекутиви ОУН безпосередньо Степан Бандера. На Варшавському процесі 1936 року його засудили до смертної кари, згодом вирок замінили на довічне ув'язнення.

Свідчення очевидців

Тривалий час дослідники вважали, що Василь та Олександр Бандери загинули одночасно в одному командо. Однак аналіз документів свідчить про те, що вони померли з різницею у кілька тижнів. Окрім архівних документів, історію братів Бандерів реконструюють на основі спогадів п'ятох членів ОУН(б), які були в'язнями Аушвіцу: Омеляна Ковалю, Петра Мірчука, Олексі Вінтоняка та Данила Чайковського.

Найбільш ранні спогади Данила Чайковського вийшли друком у 1946 році, найдетальніші — Олексі Вінтоняка — у 1992-му. Повний варіант спогадів Омеляна Ковалю світ побачив лише в 2016 році у Львові. Цікаво, що акценти в цих спогадах змінювалися залежно від часу написання. Якщо Данило Чайковський не акцентував на національному походженні вбивць Василя Бандери, то пізніші мемуаристи, наприклад, Роман Малащук, підкреслювали саме національний аспект трагедії.

Додатковим джерелом інформації стали протоколи Франкфуртського процесу гарнізону Аушвіцу 1963-1965 років. Найбільш детальні свідчення про загибель Василя Бандери залишили українські в'язні концтабору.

Петро Мірчук згадував, що Василь Бандера став жертвою жорстоких знущань з боку табірної адміністрації з першого дня перебування у таборі. Особливою жорстокістю вирізнялися оберкапо Краль та унтеркапо Подкульські, поляк із Перемишля. Вони змусили Бандеру залізти в бочку з водою, обсипали його цементом і терли щіткою обличчя та голову. Потім примусили носити цемент на поверх, а згодом знову повели до льоху для чергових знущань. «Вечором після таких тортур, з людини залишилася тільки тінь... Його занесли з праці до табору і відставили до таборового шпиталю на "кранкенбау", де він скоро закінчив серед мук життя», — писав Мірчук.

Петру Мірчуку вдалося вижити і написати спогади "У німецьких млинах смерті", він був свідком на Франкфуртському процесі. Став чле-

ном Організації Українських Націоналістів за кордоном, співредактором часописів, автором першої історії УПА та фундаментального "Нарису історії ОУН".

Останній день життя Василя Бандери у концтаборі ще детальніше описав Омелян Коваль. За його словами, найбільших знущань завдавав унтеркапо Подкульський, який примушував Василя до найважчої роботи — перевезення бетону тачками слизькими від дощу риштуваннями. У той день Василь кілька разів падав, і врешті був залитий бетоном. Цю сцену побачив оберкапо Краль, який крикнув: "Що то за свиня? Скомпаць го!" — що стало сигналом до жорстокої розправи. «Вони миттю... схопили Василя за руки й за ноги і коміть головою занурили в бочку з водою, яку ми вживали для розроблювання бетону... Команда Подкульського припинила "купальну" процедуру і поклала Василя біля бочки. На щастя, Василь задержав віддих і не захлиснувся водою, але до роботи вже не підвівся», — згадував Коваль.

Після війни Омелян Коваль мешкав у Бельгії, заснував і очолював Спілку Української Молоді, був співзасновником Світового Конгресу Українців. Став успішним бізнесменом, не прийнявши громадянства Бельгії до отримання українського у 1997 році.

Про звірства свідчили не лише українські, а й польські в'язні. Їхні свідчення руйнують міт про суто національну мотивацію злочинів. Рудольф Жачек дав ще більш відверті свідчення: "...з ініціативи Краля і на його розпорядження підлеглі Краля, Ковальський і Мікульський закатували двох братів Бандер, українців, членів українського уряду. Краль намовляв і мене бити українців і закидав мені, що я, як фюрарбайтер, ставлюся до в'язнів поблажливо...".

Рудольф Жачек давав докладні свідчення на користь Бандерів та загалом українців, водночас звинувачуючи унтеркапо у співучасті у вбивстві. Його свідчення перекривалися з даними Данила Чайковського і Петра Мірчука, тоді як інші польські в'язні вказували на Жачека як на капо.

Один із капо команди Марута Фелікс згадував конкретний епізод: "...той Бандера був у моїй групі і під час бетонування стіни на першому блоці він був зайнятий також, я був на горі, а він возив бетон і під час возіння того бетону його покликали поверхом нижче і там, як я довідався, його тяжко побив Ян Голус і Францішек Мікульський, чи бив Краль, не знаю, сам же Мікульський потім хвалився всім, що то він його так побив".

Свідком масових знущань був і Ян Скальський: "Я бачив, як Краль Юзеф разом з німцями мордував в'язнів, між іншими і братів Бандерів, чув навіть крики тих людей, як вони нелюдськи стогнали, того дня загинуло кілька осіб, серед них брати Бандери".

"Справа Краля"

Розслідування загибелі братів Бандер проводила комуністична влада Польщі в 1952 році — через п'ять років після операції «Вісла» і ще за життя Сталіна. "Справа Краля", яка отримала свою назву від прізвища наглядача, — це 412 аркушів документів слідства у справі колаборації з нацистською владою та участі у вбивствах в'язнів Аушвіцу. Розслідування проводили працівники воєводського управління Громадянської міліції в Катовіце.

Тривалий час ця справа залишалася поза увагою дослідників через нетипове місце зберігання — архів у Катовіце, а не в центральних архівах, де зазвичай зберігаються документи про українсько-польські відносини. Олеся Ісаюк вперше побачила цю справу у травні 2023-го. Папку з документами дослідниці, яка шукала інформацію про українців в Аушвіці, показав директор архіву музею Аушвіц-Біркенау Войцех Пльоса.

— Справа була датована 1952 роком, тобто виявилось, що міліція комуністичної Польщі розслідувала загибель братів Степана Бандери, — акцентує Олеся Ісаюк. — Коли я розгорнула папку, то помітила, що в документі вся інформація про Бандер від поляків, але те, що вони розповідали, доповнювало те, про що писали бандерівці настільки, що можна було порівнювати послідовність подій по днях, а то й по годинах.

Справа Юзефа Краля стала джерелом унікальної бази свідчень — майже сотня колишніх в'язнів Аушвіцу поділилися спогадами. Переважна більшість матеріалів — це свідчення колишніх в'язнів-поляків, причому як на користь обвинувачення, так і на захист. У справі свідчень українців немає. Свідчення в'язнів-українців, переважно, в силу обставин, членів ОУН (б), дослідниця Олеся Ісаюк збирала окремо. Зрештою, бандерівці, які були свідками трагедії, станом на 1951-1952 рр. перебували в еміграції.

Проаналізувавши документи з'ясувалося, що лише невелика частина свідків були справді очевидцями. Левова частка обвинувачень ґрунтується на табірних чутках, здогадках або непрямих свідченнях. Характер звинувачень теж варіюється. Одні називають Краля учасником злочинів, інші — ініціатором або тим, хто толерував насильство. Трапляються свідчення й про його активне заохочення до злочинних дій. Водночас більшість засвідчує його причетність без чітких деталей.

Варто зауважити, що національність свідків не корелювала з їхніми свідченнями. Олеся Ісаюк стверджує, що траплялися випадки, коли свідок не повідомляв нічого конкретного про епізод із Бандерою, але надавав подробиці про злочини Краля у "польських" епізодах. Наприклад, Владислав Смальський під час допиту

ЧЕРГОВА АТАКА НА КИЇВ

російська армія у ніч на 4 липня здійснила масовану повітряну атаку на столицю і Київщину. Тривога розпочалася із 19-ї години вечора 3 липня і завершилася перед 9-ю годиною ранку. Київ атакували «шахеди» і ракети.

За даними Повітряних сил ЗСУ, армія рф запусти-

лапо Україні 550 повітряних цілей, із них знешкодили 478. Під час атаки російська армія застосувала 539 безпілотників, одну ракету «Кинджал», шість балістичних ракет «Іскандер-М/KN-23» та 4 крилаті ракети «Іскандер-К».

Фото: «Радіо Свобода»

МЕРЦ ПОВ'ЯЗАВ ДЗВІНКИ ПУТІНУ З УДАРАМИ ПО УКРАЇНІ

Федеральний канцлер Німеччини Фрідріх Мерц вважає, що існує зв'язок між телефонною розмовою голови росії владіміра путіна з президентом США Дональдом Трампом і подальшими масованими ударами по Україні. Про це заявив речник уряду Штефан Корнеліус у Берліні, інформує "Tagesschau".

"Канцлер днями неодноразово наголошував, що у голови росії є певний шаблон поведінки: телефонні розмови зазвичай супроводжуються ще жорсткішими атаками", — пояснив Корнеліус.

За його словами, повітряна атака у ніч на 4 липня лише "підкріпила це враження".

"Масовані удари по Україні після телефонної розмови говорять самі за себе", — додав речник.

Корнеліус також висловив сподівання, що ці події спонукатимуть процес ухвалення рішень стосовно росії, зокрема щодо санкцій.

За Анною Лисою, «Кореспондент»

РІШЕННЯ ПРИЗУПИНИТИ ВІЙСЬКОВУ ДОПОМОГУ УКРАЇНІ УХВАЛИВ ОДНООСІБНО ГЕґСЕТ

Пентагон призупинив постачання окремих видів зброї до України. У Міністерстві оборони пояснили, що мовляв, це рішення зумовлене побоюваннями щодо низького рівня запасів озброєння. Однак аналіз від вищого військового керівництва показав, що допомога Україні не загрожує обороноздатності американської армії.

Зупинка постачання зброї Києву стала несподіванкою для Державного департаменту, Конгресу, українських посадовців і європейських союзників.

Це було рішення Гегсета

За словами трьох помічників Конгресу та колишнього чиновника, зупинка відправлення зброї було одностороннім рішенням міністра оборони Піта Гегсета.

Це вже третій випадок, коли він самовільно зупиняє військову допомогу Україні — у лютому, у травні та зараз. У попередніх випадках рішення було скасоване через кілька днів.

Позицію Гегсета підтримав Елбридж Колбі, заступник міністра оборони з політичних питань. Він давно виступає за зменшення зобов'язань Сполучених Штатів Америки в Україні та переорієнтацію ресурсів на Тихоокеанський регіон для протидії Китаю.

Конгресмени — як демократи, так і республіканці — були обурені, що їх не повідомили заздалегідь про зупинку допомоги. Наразі перевіряють, чи не порушено законодавство щодо надання безпекової допомоги Україні.

Зауважимо, що Білий дім виступив на захист рішення Гегсета заявивши, що зупинка допомоги України є частиною ширшого перегляду допомоги союзникам, ініційованого минулого місяця.

Перегляд почався після того, як Гегсет наказав Об'єднаному штабу оцінити запаси всіх боєприпасів. Запаси деяких високоточних боєприпасів були на нижньому рівні, але не на критичному.

Об'єднаний штаб дійшов до висновку, що подальша допомога Україні не знизить запаси США нижче допустимого рівня, необхідного для боєготовності їх армії.

За Анастасією Колесніковою, «24 Канал»

Дослідний Інститут "Україніка"

Запрошує відвідати лекцію

Українці в Росії:
криза мови та ідентичності
за останні 40 років

Андрій Зав'ялов
кандидат соціологічних наук,
дослідник української діаспори

24 липня 2025 року о 7 год вечора
Westminster room - Old Mill Toronto, 21 Old mill Rd.

Спонсори:

ТРАМП ОЦІНИВ СВОЮ РОЗМОВУ З ПУТІНИМ

Президент США Дональд Трамп заявив журналістам перед вильотом до Айови, де відбудеться захід "Salute to America" з нагоди Дня незалежності США, що "не досяг жодного прогресу" щодо завершення війни в Україні під час останньої телефонної розмови з головою рф владіміром путінім, пише "Hill".

"У нас була розмова. Це була досить довга

розмова. Ми говорили про багато речей, зокрема про Іран. Ми також говорили про війну в Україні, і я не задоволений", — сказав він журналістам під час брифінгу в аеропорту.

"Я не досягнув жодного прогресу з ними сьогодні взагалі", — додав Трамп.

Олена Расенко, «Кореспондент»

ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ ПРОВІВ ТЕЛЕФОННУ РОЗМОВУ З ПРЕЗИДЕНТОМ США

(ОПУ). — Президент України Володимир Зеленський провів телефонну розмову з Президентом Сполучених Штатів Америки Дональдом Трампом.

Голова держави привітав Президента США й увесь американський народ із Днем незалежності та подякував за всю надану Україні допомогу, яка дає змогу берегти незалежність і життя людей.

Володимир Зеленський і Дональд Трамп обговорили російські удари по цивільних, зокрема наслідки масованого обстрілу цієї ночі, під час якого лише дронів було запущено 539. Детальна увага була приділена обставинці на фронті. Президент США добре поінформований про ситуацію та розуміє все, що відбувається.

Голова держави наголосив на тому, що Україна потребує посилення протиповітряної оборони для захисту українців, для збере-

ження життів. Лідери обговорили додаткове практичне посилення ППО та домовилися працювати над збільшенням захисту неба, а також про відповідну зустріч української та американської команд уже найближчим часом.

Президенти приділили особливу увагу спроможностям української оборонної промисловості та перспективам спільного виробництва. Володимир Зеленський зауважив, що Україна готова до прямих проєктів зі США, передусім щодо дронів і відповідних технологій. Зокрема, лідери обговорили взаємні закупівлі та інвестиції.

Президенти також обмінялися думками щодо дипломатичних зусиль і спільної роботи України зі Сполученими Штатами та іншими партнерами. Голова держави вкотре підтвердив, що Україна підтримує американські пропозиції для відновлення сталого та гідного миру.

ПУТІН ВИКОРИСТОВУЄ ТАКТИКУ ВИПАЛЕНОЇ ЗЕМЛІ

Слід передати Україні засоби ППО та інше озброєння

російський диктатор владімір путін свідомо влаштував черговий терор після розмови з Дональдом Трампом і саме в День незалежності США.

Про це написав у "X" конгресмен-республіканець Джо Вілсон.

"У той час, як американці починають насолоджуватися звуками фесрверків на честь незалежності нашої країни, воєнний злочинець путін, який програє свою жалюгідну війну, вдається до тактики спаленої землі в українських містах, які існували ще до появи москви", — йдеться в дописі.

Конгресмен закликав команду Трампа переглянути рішення про постачання зброї Києву.

"Я впевнений, що завдяки швидкій оцінці

запасів Міністерство оборони сприятиме досягненню цілей президента Трампа, заявлених в Гаазі, і надішле додаткові засоби протиповітряної оборони і схвалене озброєння, щоб допомогти зупинити це абсолютне беззаконня, як це робили і повинні продовжувати робити союзники швидкими темпами", — каже він.

Як зазначив Вілсон, що путін не відмовився від своїх імперіалістичних амбіцій.

"Озброєний дешевою іранською та північнокорейською зброєю, путін насолоджується бомбардуванням сплячих сімей і продовжуватиме свої імперіалістичні збочення, доки його не зупинять.

«NEWSUA»

СВІТ НЕ ПОВИНЕН МОВЧАТИ

Духовний радник Дональда Трампа Марк Бернс закликав світ не мовчати про агресію рф проти України.

Про це він повідомив у соцмережі "X".

"Це Київ зараз. Я не зупинюся, поки не припиняться бомбардування. Багато українців залишаються покинутими світом. Багато хто прощається зі своїми сім'ями за межами

України. Це не Божя воля. путіне, ти не можеш бути християнином і чинити так з іншими християнами, євреями та мусульманами. Світ не повинен мовчати. Йдеться про людяність, а не про політичну владу", — наголосив він.

«NEWSUA»

БЛЮКУВАННЯ АМЕРИКАНСЬКИХ ОЗБРОЄНЬ: ЛЯЛКИ ВУДУ НЕ ДОПОМОЖУТЬ

Валерій Чалий

Від того, що кожен з українців знову буде пробувати боротися зі своїм стресом шляхом "втикання віртуальних голок в ляльки вуду", або демонстрації демаршу партнерам викликом до МЗС керівника Посольства США в Києві — нічого не зміниться.

Є три шляхи швидких антикризових дій:

Перший: домогтися постачання від Німеччини ракет «Taurus». Це — зламає схему. Пояснення очевидне: при відсутності ракет і послабленні ПРО — треба бити по системах і місцях, звідки вони запускаються. А у Німеччині та її керівництва з'явився унікальний шанс повернути собі лідерство на континенті.

Другий: максимально підсилити контакти з керівниками та лобістами виробництва й постачання на експорт американських систем і боєприпасів. В нашому випадку насамперед з компанією «Lockheed Martin». Зустріч Президента України (можливо міністра оборони України) з головою, президентом і CEO Джеймсом Тайклетом — пріоритетне завдання для української дипломатії. На всякий випадок — він відомий також як член Ради з міжнародних відносин та разом з дружиною опікується «Newton-Wellesley Hospital» та «Brigham and Women's Hospital», Бостон, Массачусетс. Розпочинав свою кар'єру як пілот ВПС США.

Лобістів в цій сфері в США, сподіваюся, наші фахівці знають.

Не завадило б також зустрітися з японцями та іншими країнами, де ці озброєння випускаються за ліцензією.

Третій: максимальне підсилення виробництва й використання українських засобів для "дальнього" ураження складів, установок запуску, місць дислокації особового складу російських окупаційних сил. Потрібна демонстрація ворогу, що навіть таке рішення США не стане «game changer» і створенням умов до примусу України до капітуляції на умовах ворога.

Тому: антиамериканізм нагнітати не варто; ворог буде приємно здивований, а чергові слабкі й недоречні дії партнерів під тиском будуть припинені як непопулярні, неефективні й помилкові для встановлення сталого миру на Європейському континенті.

Тільки так.

Фото: «Львівський портал»
Валерій Чалий, «Еспресо ТБ»

ПОСЛА УКРАЇНИ У США МОЖУТЬ ЗАМІНИТИ

Оксана Маркарова
Фото: «ТСН»

Президент України Володимир Зеленський під час телефонної розмови з президентом США Дональдом Трампом 4 липня обговорив питання заміни чинного посла Оксани Маркарової.

Про це повідомляє «Bloomberg» із посиланням на джерела, обізнані з перебігом перемовин. Зазначається, що серед кандидатів

на посаду нового посла розглядаються прем'єр-міністр Денис Шмигаль, віцепрем'єрка з питань євроінтеграції Ольга Стефанішина, міністр оборони Рустем Умеров та міністр енергетики Герман Галущенко.

За інформацією джерел, Володимир Зеленський доручив Міністерству закордонних справ розпочати обговорення кандидатури нового посла з американською стороною.

Українська служба «Польського радіо»

«...ДЛЯ МОЄЇ РОДИНИ. СЛАВА УКРАЇНІ!»

Українка з Канади Таня Бойчук запрошена виступати у національній збірній України з футболу

(СКУ). — Відома канадсько-українська футболістка Таня-Лариса Бойчук офіційно взяла участь у тренувальному таборі національної збірної України, хоча раніше мала шанс доєднатись до національної команди Канади.

“Ми надзвичайно горді бачити, як талановита українсько-канадська спортсменка приєднується до національної збірної України”, — сказав Президент СКУ Павло Грод. “Нехай це буде лише початком, і багато представників наших українських спільнот у всьому світі візьмуть на себе честь представляти Україну — у спорті, мистецтві, дипломатії, державній службі та інших сферах. Разом ми працюємо заради захисту, відбудови й зміцнення нашої рідної землі. Вітаємо, Таню!”

Рішення стати частиною збірної України дівчина ухвалила після початку повномасштабного вторгнення росії у 2022 році.

“Уже кілька років я з сім’єю про це думала й спілкувалася. Я мала дуже добрий досвід з Канадою й хотіла грати за цю збірну. Але коли почалася (повномасштабна війна), заговорила з сім’єю про те, як вони багато роблять для громади. А я нічого не роблю! Це мій спосіб дати щось українській громаді”, — сказала Таня Бойчук.

Атлетка народилася і виросла в канадському Едмонтоні в родині активних членів української

громади. Батьки дівчини, Оріся та Влодко, а також брат Марко, беруть участь у подіях на підтримку України, організують акції та культурні заходи.

Таня Бойчук також виросла як представниця Спілки Української Молоді (СУМ), де відвідувала щотижневі зустрічі, літні табори та семінари з лідерства.

“Коли була мала й ходила до школи, кожну суботу ми мали українські уроки, зокрема з культури. Вівторками я відвідувала заходи СУМ, а щосереди

в мене були українські танці. Я вчила мову, історію та географію”, — сказала Таня.

Займатися футболом вона почала у віці трьох років. Водночас розвивалася й в інших видах спорту — зокрема стрибках у воду, де здобула значних результатів. У 2015 році дівчина виграла дві бронзові медалі на юніорських Панамериканських іграх у складі збірної Канади.

Після початку навчання в університеті США Таня зосередилася на футболі. Спортсменка приєдналася до команди “Мемфіс Тайгерс” і стала її капітанкою. За чотири сезони дівчина зіграла 74 матчі, забила 21 гол і двічі вигравала чемпіонат конференції.

Загалом Таня Бойчук грала в чемпіонатах США, Ісландії та Швеції, а також стала однією з перших футболісток нової канадської ліги. Вона виступала за молодіжні збірні Канади U18 і U20 та була номінована на звання найкращої молодшої гравчині країни у 2020 році.

Коли ім’я Тані Бойчук офіційно оголосили у складі збірної України, вона присвятила цю подію своїй родині.

“Цей новий розділ — для моєї родини. Слава Україні!”, — написала вона у своєму пості в “Інстаграмі”.

Фото: «Жіночий футбол»

КОРЕЙСЬКА ПРИНЦЕСА З УКРАЇНСЬКИМ КОРИННЯМ

Вони працювали разом в американській архітектурній компанії, яка розробляла скляну піраміду для Лувру. Вона — з багатодітної родини українських емігрантів, він — із королівської династії Кореї. Попри відмінності в соціальному походженні та різницю у віці, останній корейський принц закохався у Юлію Муллок та навіть освідчився їй українською.

Українське коріння Юлії Муллок

Юлія (Джулія) народилася в Пенсильванії, США, у багатодітній родині українських емігрантів. Дата її народження достеменно не відома: різні джерела пишуть про 1923 або 1928 рік. Її батько був шахтарем та помер, коли вона була ще дитиною. Тож дослідники припускають, що Муллок — це прізвище вітчима.

Юлія служила в американських ВМС під час Другої світової війни, завдяки чому пізніше навчалася в престижному Парсонському коледжі дизайну. А вже 1958 року українка стала працювати в архітектурній компанії Нью-Йорку. Бюро належало американцю китайського походження Бей Юйміну, який розробляв скляну піраміду для французького Лувру, що стала одним із символів Парижа.

Корейський принц без трону

Лі Гу народився та зростав в Японії, під владою якої тоді була його рідна Корея. Син спадкоємного корейського принца мріяв навчатися за кордоном, але йому було заборонено покидати країну.

Усе змінилося 1945 року, після поразки Токіо у Другій світовій війні. Але навіть тоді принцу було важко отримати паспорт. Перший президент новоствореної республіки Корея побоювався видавати ці документи корейським королівським особам, щоб не спровокувати руху відродження.

Зрештою, Лі Гу зміг одержати паспорт за сприянням посла. Ймовірно, його видали лише за умови, що принц не представлятиме корейської династії у США. Тож 3 серпня 1950 року він виїхав у Штати. Це сталося незабаром після початку Корейської війни.

Лі Гу закінчує Массачусетський технологічний коледж. Молодий інженер влаштовується на роботу до архітектурного бюро Бей Юйміна. Того самого, де вже рік працює Юлія Муллок.

Останній кронпринц Корейської імперії Лі Гу та його дружина Юлія Муллок, 1963, Сеул © Joongang photo

Українсько-корейське кохання

Коли Юлії виповнилося 35 років, вона вирішує кардинально змінити своє життя та переїхати до Іспанії. Дівчина подає оголошення про продаж своєї квартири, яке бачить Лі Гу. Він відвідує квартиру та вмовляє Юлію залишитися. Невдовзі пара починає зустрічатися. Але ні його, ні її батьки вибір своїх дітей не підтримують.

Попри це 27-річний корейський принц робить пропозицію 35-річній американці українського походження. Він освідчується Юлії українською, чим вражає не тільки свою наречену, а також її батьків.

Пара бере шлюб в українській католицькій церкві Св. Юра в Нью-Йорку та переїжджає на Гаваї. Юлія навіть не підозрює, що стала дружиною корейського принца. У Штатах Лі Гу жив звичайним життям та не розповідав про своє монарше походження.

1963 року Лі Гу та його батьки отримують дозвіл повернутися до Сеулу. Їхня династія вже не мала впливу в президентській республіці. Монарші мастки в країні націоналізували, проте їм дозволили жити в Наксонджі — одній із частин колишнього палацового комплексу Чхандоккун в столиці. Туди подружжя і заселилося.

Але їхня історія не стала чарівною казкою про кохання із щасливим кінцем. Подружжя не могло мати дітей, Юлія була іншої національності, а одружувалася пара не за корейським звичаєм. Цього було достатньо для родини Лі Гу, щоб не визнавати блакитнооку українку членкою монаршого дому.

Пара всиновила корейську дівчинку, яку назвала

Євгенією Ун-Сук Лі. Але їхній шлюб це не врятувало.

Після розлучення

Під тиском королівської родини Лі Гу та Юлія все ж таки розлучилися 20 років потому. Принц переїхав до Японії, а Юлія залишилася в Сеулі. Тут вона виготовляє одяг та опікується людьми з інвалідністю, які працюють у її майстерні, а ще сиротами, яким шукає батьків. І тоді це радше викликало подив у консервативному корейському суспільстві.

«Муллок виконала свій обов'язок принцеси останньої королівської родини Кореї, допомагаючи нужденним та бідним, особливо людям із інвалідністю. (...) Корейські сироти та люди з інвалідністю, яким вона допомагала, дуже поважали Муллок, навіть називали її своєю матір'ю. Муллок відкрила магазин одягу, щоб фінансувати благодійну діяльність навіть після розлучення», — згадувала дальня родичка принца Лі, яка, за даними «The Seoul Times», мала теплі відносини з Юлією.

Лі Нам-Джу сім років вчилася у США і знайшла спільну мову з українською американкою. А втім, вважала її дивною навіть за західними стандартами. А ще вона зберегла одяг, створений Юлією — «традиційний корейський шовк у сучасному дизайні, барвисті гавайські мотиви і конкретизм української автентики, вишитий лаконічний підпис "Julia Lee"». Так його описують дослідники, яким Нам-Джу показала роботи Муллок.

Юлія дуже сумувала за колишнім чоловіком, — розповідала журналістам Нам-Джу. Що відчував Лі Гу, сказати важко, але другого шлюбу принц не взяв. На ньому і обірвався рід корейської династії Лі. А Юлія, хоч і номінально, але залишилася в історії останньою принцесою Кореї.

Лі Гу помер від серцевого нападу 2005 року. Колишній дружині, яка натовді вже жила на Гаваях, цього не повідомили. Але дізнавшись про це, вона того ж року востаннє відвідала Корею, щоб віддати шану покійному чоловікові. Сама Юлія померла 2017 року. В останні хвилини свого життя вона була дуже самотньою, — згадувала Лі Нам-Джу. Її прах, як вона і хотіла, розвіяли над Тихим океаном.

Тетяна Цуркану, «RFI»

УСЯ «ЗАГАДКОВІСТЬ» РОСІЙСЬКОЇ ДУШІ — В ДИКОСТІ І ЖОРСТОКОСТІ

За офіційною статистикою найбільше парафій упц мп на окупованій Донеччині. Взагалі на ТОТ всі парафії української православної церкви автоматично стають церквами рпц.

Цікаво у зв'язку із цим, що така ситуація не лише на окупованих територіях. Виявляється, що і в тилу є області, де переважна більшість православних парафій правдами і неправдами, хитрощами та підступом намагаються публічно зберегти відданість московському патріарху кірли через війни намагаються утриматись при владі. І їхні мантри типу «там, де ступила нога російського солдата», «визволяємо російськомовних» і «за нашу православну веру» уже приспали почуття реальності навіть у президента США Трампа. Не кажучи про глобальний Південь та кількох посіпак у Європі.

На жаль, на четвертому році війни все рідше почали говорити про цивілізаційний вибір. Впевнений, що про нього не розповідають своїм парафіянам священники упц мп. Тому спробую про нього нагадати на конкретному прикладі.

Дивно, що одна людина вирішує за всю парафію. А ще страшніше, що 25-30 щотижня завезених на Вінниччину захисників «на щиті», серед яких і хлопці з громади, не впливають на рішення священника. Хоча він добре знає, що саме московський патріарх благословив окупаційну армію на несправедливу війну проти України.

І так само добре знають промовцькі батюшки про цинічні щодобові ракетні та дронів атаки агресора по Києву, Дніпру, Одесі, Сумах, Харкову. Знають про сотні мирних православних вірян, дітей та жінок, які гинуть у цих пекельних обстрілах. І про розбомблені школи, лікарні, житлові будинки, заводи та фабрики, знищені електростанції і навіть пра-

вославні храми... Знають про все.

Але вигадують для довірливих парафіян міти про неканонічність ПЦ, виправдовують агресію і поминають у молитвах кірли. А паства мовчки спостерігає, як батюшки на чолі з обласканим москвою Онуфрієм чекають кривавих «канонічних» виволителів.

Адже упц мп — та найкозирніша карта для божевільних кремлівських дідуганів, які годуються смертями і через війни намагаються утриматись при владі. І їхні мантри типу «там, де ступила нога російського солдата», «визволяємо російськомовних» і «за нашу православну веру» уже приспали почуття реальності навіть у президента США Трампа. Не кажучи про глобальний Південь та кількох посіпак у Європі.

На жаль, на четвертому році війни все рідше почали говорити про цивілізаційний вибір. Впевнений, що про нього не розповідають своїм парафіянам священники упц мп. Тому спробую про нього нагадати на конкретному прикладі.

Двоє людей, про яких піде мова, практично ровесники. Один — цифровий геній Білл Гейтс. Другий теж широко відома особистість, російський диктатор, воєнний злочинець владімір путін. Якраз під ним ходить московський патріарх.

І справа не в тому, що один із них американець, а інший росіянин. Білл Гейтс — мільярдер. Він не приховує своїх статків, бо зароблені вони власним розумом і наполегливістю. Його багатство оцінюють у 200 мільярдів доларів.

І майже всі ці кошти розробник популярних операційних систем вирішив віддати на благодійність. Він

хоче, щоб його кошти врятували десятки мільйонів життів.

Це рішення Гейтс ухвалив нелегко. Каже, що його надихнула цитата з книжки Ендрю Карнегі «Євангеліє Братства». Там автор пише, що людина, яка вмирає такою багатою, помирає з ганьбою.

«Зрештою, я залишу трохи дітям, собі на гамбургери. Але слідкуватиму, щоб мої кошти були витрачені на допомогу людям», — сказав журналістам Білл, якому восени буде 70 років.

На відміну від нього 72-річний директор кремля щодня витрачає на війну з Україною в середньому один мільярд доларів. Зверніть увагу, не власних грошей, а коштів, зароблених усією мокшанською імперією. До речі, путін, який на своєму комп'ютері користується операційною системою Білла Гейтса, нічого доброго для людства не зробив. І, як бачимо, не збирається робити. Навпаки, за ці величезні бюджетні мільярди він лише тиражує мільйони смертей, каліцтв, страшне горе і руїни.

І робить це для того, щоб зберегти особисті мільярди доларів, котрих неофіційно має значно більше за Гейтса. За гроші, які росія вже витратила на загарбницьку війну проти України, можна було б із депресивної глибинної мокші зробити Арабські Емірати. З якісними дорогами, мостами, новими будинками, найкращими в світі лікарнями. Натомість за ці гроші щодня убивають та калічать і своїх, і «братів-єдиновірців».

Дві самодостатні людини зробили свій вибір. І, в першу чергу, через цивілізаційний шлях країн, де вони народилися і виховувались. Один — продукт демократичного світу, інший — тоталітарного.

В українській мові антонімом до слова цивілізований називають слово «дикий». Якщо перевести ці поняття на тему релігії, то, виходить, що цивілізовано — це по-Божому. А подикунськи — це від лукавого. Хіба можна вважати цивілізованим знущання над полоненими українськими солдатами? Хіба це по-Божому вирізати на тілі важкопораненого бійця ЗСУ Андрія напис: «Слава росії»? Це ж такі самі пекельні муки, яких зазнав Ісус. А скільки ще важкопоранених наших воїнів замордували мокшанські «єдиновірці»? Скільки жінок згвалтували, скільки убили безневинних дітей?

Я чув від однієї поважної вінничанки, що російські віряни не відповідають за вчинки путіна. Але народ, який вже майже три десятиліття обирає собі лідером агресивного дикуна, не може вважатися цивілізованим. Власне, це щодня нам демонструють російські військові — від рядового до генерала.

Переконаний, що в Піщанській громаді люди бачили нацистів та фашистів хіба що по телевізору. І знають, що їх і близько немає в Україні. Навіть не сумніваюся в тому, що українські православні віруючі мали б значно більший авторитет серед цивілізованих європейських християнських церков, якби об'єдналися навколо єдиної Православної Церкви України. Адже вона сповідує цивілізованість, а не дикунство.

Зрештою, кожному потрібно на решті визначитись: чи він цивілізована людина, чи опосередковано належить до світу агресивних дикунів.

Анатолій Жучинський,
«33 канал»

ПУТІН ВІДКИНУВ МОЖЛИВІСТЬ ПРИПИНЕННЯ ВОГНЮ В УКРАЇНІ

російський диктатор владімір путін відкинув можливість припинення вогню в Україні та переходу до серйозних переговорів. Про це президент Франції Еммануель Макрон знову закликав путіна припинити вогонь та зайнятися "серйозними переговорами". Натомість російський дик-

татор заявив, що врегулювання війни має "усунути корінні причини української кризи та ґрунтуватися на нових територіальних реаліях" та відкинув таку можливість.

"Президент Франції сказав Зеленському, що позиція путіна щодо при-

пинення війни в Україні не змінилася, і він продовжує відкидати припинення вогню", — йдеться у повідомленні.

Антоніна Соловйова,
«Українські новини»

АЗЕРБАЙДЖАН ЗВИНУВАТИВ РОСІЮ В ПОРУШЕННІ МІЖНАРОДНОГО ПРАВА

Заступниця начальника управління міжнародно-правового співробітництва Генеральної прокуратури Азербайджану Саміра Наджафзаде заявила, що у росії було порушено права азербайджанців.

Про це повідомляє «Report». Посадовиця наголосила, що дії РФ є порушенням міжнародного права. «Катування заборонені міжнародни-

ми договорами. Хоча Азербайджан є членом Європейської конвенції з прав людини, росія вийшла з цієї конвенції. Права азербайджанців, які проживають у росії, порушено», — наголосила вона.

Баку стверджує, що російські правоохоронці катували азербайджанців під час обшуків у Єкатеринбурзі, внаслідок чого ті померли. російський Слідчий комітет запевняє, що один із підозрюваних, нібито, помер

від серцевої недостатності.

Раніше російські медіа повідомили про облави силовиків на громадян Азербайджану, під час яких затримали майже 50 осіб із діаспори за підозрою в убивстві, що сталося ще 2001 року. Головні підозрювані у справі — брати Гусейн та Зіяддін Сафарови — незабаром після затримання померли.

Азербайджан різко відреагував на дії росії. Зокрема Міністерство куль-

тури країни скасувало всі культурні заходи, зокрема концерти, фестивалі, вистави, заплановані до проведення російськими державними та приватними установами. Також відбулися обшуки в філії російської пропагандистської інформаційної агенції «Спутник-Азербайджан», де правоохоронці затримали двох агентів Федеральної служби безпеки росії, які видавали себе за журналістів.

«NEWSUA»

ТРАМП МАЄ НАВЧИТИСЯ У ТРАМПА СТАВИТИСЯ ДО РОСІЇ «ТАК САМО, ЯК ДО ІРАНУ»

На тлі того, як наслідки «12-денної війни» між Іраном та Ізраїлем продовжують привертати міжнародну увагу, колишній посол США в Києві вбачає паралелі з війною росії проти України.

Він сподівається, що президент Дональд Трамп займе «таку ж рішучу позицію щодо росії, яку він зайняв щодо Ірану», і чинитиме тиск на москву, щоб змусити її погодитися на тривалий мир в Україні.

Джон Гербст, який був послом США в Україні за часів адміністрації Джорджа Буша-молодшого, заявив: «Якщо президент Трамп зробить висновки зі своїх рішучих дій щодо Ірану, він побачить, що Іран грав із ним, декларуючи бажання вести переговори, але так і не пішов на жодні серйозні поступки. Це саме те, що путін робить із ним зараз в Україні».

Гербст, який нині є старшим директором Євразійського центру Атлантичної ради, виступав на панельній дискусії Центру на тему «Вплив політики США на Близькому Сході та останнього саміту НАТО на війну росії проти України». Він нагадав, що коли Трамп став президентом, він пообіцяв досягти миру в Україні «швидко», наполягаючи на поступках з обох сторін і використовуючи американський вплив, щоб переконати ухвалити потрібні рішення тих, хто стоїть на заваді миру.

І хоча Київ погодився на кожну пропозицію Трампа, зроблену з середини березня в Джидді, росія «відкинула всі, за винятком енергетичного перемир'я, яке вона ж порушила протягом двох годин після згоди», — зазначив колишній посол. Він додав, що Трамп повинен «сильно натиснути» на кремль за те, що той перешкоджає його баченню тривалого миру.

«Президент (Трамп) рішуче діє проти Ірану. Дехто сподівається — і я серед них — що він застосує ту ж логіку для ухвалення аналогічного рішення, аби тиснути на росію, щоб вона погодилася на мир в Україні», — додав Гербст.

Дипломат також наголосив, що події в Ірані «стали тріумфом політики Трампа. Якщо її застосувати в

Україні, вона може мати такий самий ефект, причому без залучення до конфлікту жодного американського солдата чи пілота».

«Це лише питання надання зброї та запровадження санкцій, які унеможливлять для путіна перемогу в Україні», — сказав він.

Згодом Гербст визначив три ключові стратегії підтримки України: продовження «збройового потоку», налагодженого Байденом, з додаванням зброї, схваленої Трампом; використання заморожених російських державних активів на суму 300 мільярдів доларів для потреб України; та запровадження додаткових санкцій проти росії через законопроект Ліндсі Грема, що має двопартійну підтримку.

«Кожен, хто вивчає міжнародні відносини, знає, що дипломатія не існує у вакуумі», — наголосив Гербст. Він пояснив, що для успіху переговори «повинні мати правильний контекст. Це означає, що для досягнення своїх цілей дипломатичним шляхом сторона має бути в такому становищі, щоб її ворог не міг досягти власних цілей військовими засобами».

«Команда Байдена, залякана ядерними погрозами путіна, так і не надала зброю в достатній кількості та якості, щоб дати Україні перевагу

на полі бою, яка створила б умови для успішної дипломатії», — сказав він.

Що стосується Трампа, то колишній посол зазначив: хоча Білий дім і визначив слушну мету досягнення тривалого миру, Трамп не реалізовував її розсудливо. За його словами, путін чітко дав зрозуміти, що він прагне не миру в Україні, а ефективного політичного контролю над Києвом.

Якщо президент США справді хоче досягти своєї мети — тривалого миру, він «повинен рішуче натиснути на кремль», — наполягав Гербст. — «Неможливо солодкими словами вмовити путіна відмовитися від своїх цілей. Йому потрібно показати, що непокоря президенту Трампу матиме дуже серйозні наслідки».

Він підсумував: «Ми не бачили від цієї адміністрації такої ж рішучості щодо російської агресії, яку ми бачили щодо прагнень Ірану до завоювання чи контролю на Близькому Сході. Але я все ще вважаю, що є добрі шанси, що ми це побачимо. Та поки що цього немає».

Алекс Рауфоглу — спеціальний кореспондент «Kyiv Post» у Вашингтоні, округ Колумбія, «Київ пост»

ВБИВСТВО БРАТІВ БАНДЕР...

➡ Закінчення з стор. 7

розповів: "... йому було дуже важко возити цемент. Під час того вожання я бачив, як Король Юзеф... бив в'язня Бандеру державом від лопати по голові, спині і руках у жорстокий і немилосердний спосіб, так що той в'язень зрештою знепритомнів і впав на землю... Окрім того, я не бачив більше випадків знущань Короля над в'язнями...". Він також зазначив: "...Король особисто і за допомогою своїх капо переслідував Бандерів...".

Сценарій вбивства збігся у свідченнях щонайменше двох поляків — Владислава Смальського та Яна Скальського — з тим, що описували у спогадах члени Організації Українських Націоналістів (б). Цікаво, що обидва поляки походили з теренів Західної України, отже цілком могли мати негативне ставлення до українців, — зауважила Олеся Ісаюк.

Франкфуртська конфронтація

Після звільнення Юзеф Король виступав свідком на процесі гарнізону у Франкфурті, де відбулася фактична конфронтація між ним та членами ОУН(б), які проживали у Західній Німеччині та США. Проте Король вразив суддів надзвичайно емоційною розповіддю про будні Аушвіцу. Це відбулося ще до появи братів Бандер в залі суду, що дуже вплинуло на об'єктивність суддів, разом з незнанням і нерозумінням специфіки Східної Європи. Він апелював до своєї "польськості", і заявив, що українці користувалися особливими привілеями під наглядом одного з адміністрації Аушвіцу — Штарка. Зрештою, весь епізод звівся до битви взаємного українсько-польського обурення.

Варто зазначити, що Юзеф Король — сілезець, уродженець регіону, де домінував польсько-ні-

мецький антагонізм. Сілезія була ареалом соціальних протиріч: шахтарі-поляки проти німців-інженерів та власників виробництв. Регіон відчував на собі наслідки "веймарського синдрому" з боку німців та пам'ять про сілезькі повстання.

— Географічно Сілезія була віддалена від Галичини та Закерзоння, українців там майже не було. Це робить малоймовірною наявність у Короля особистих антиукраїнських стереотипів, — зазначає Олеся Ісаюк. — Сам він під час процесу у Франкфурті заявив, що на момент вбивства Бандерів не мав поняття, хто вони такі.

Цю версію підтверджував і Петро Мірчук: "... бльоковий, райхсдойч — поляк зі Шлеська, не мав тої ненависті до українців, що її виявили польські в'язні на одинадцятому бльоці, що походили з західних українських земель".

Однак численні свідчення в'язнів-поляків вимальовують портрет жорстокого і цинічного кар'єриста. Свідки неодноразово зауважували, що Король намагався сподобатися есесівцям та демонстрував швидкий "кар'єрний ріст" від рядового в'язня до оберкапо.

— Справжня ідентичність Короля залишається загадковою. Чимало свідків згадують про його відмінне володіння німецькою мовою і дружні стосунки з есесівцями. Питання про те, ким себе вважав Король і якою мовою спілкувався, стало одним із тих, які особливо цікавили слідство, — каже дослідниця.

Відтак нові дослідження спростовують стереотипне уявлення про виключну провину в'язнів-поляків. До того ж, у спогадах членів ОУН(б) є численні позитивні згадки про спів'язнів-поляків. Крім того, головний підозрюваний Юзеф Король належав до так званих "шльонзаків" — уродженців Сілезії, які практично не мали контактів з Україною і українцями.

— Наявні свідчення про добрі відносини між

ув'язненими "бандерівцями" та поляками руйнують стереотипи про тотальну ворожнечу, — стверджує Ісаюк. — Леонід Мостович згадує польських офіцерів, які його донесли власними руками до дверей бараку, не давши таким чином загинути. Омелян Коваль розповідає про переговори з польським підпіллям. Михайло Марунчак описує співпрацю з поляками на "ревірі". Ці спогади доповнюються свідченнями колишнього в'язня Аушвіцу професора Казімежа Смолєня про солідарність з боку бандерівців і невидання спів'язнів-поляків.

Дослідниця дійшла до висновків, що згідно з описами ситуації Данила Чайковського та Омеляна Ковалю, вбивцями були капо польського походження — безпосередньо підлеглі Короля. Сам Король фігурує радше як спостерігач, наказодавець та контролер, що збігається з численними польськими свідченнями.

— Пряме твердження одного з підсудних на Франкфуртському процесі, унтер-офіцера Богера, підтверджує, що один із працівників політичного відділу, Макс Грабнер, віддав розпорядження про вбивство Бандерів, — розповіла деталі справи Олеся Ісаюк. — Особливо вражаюче свідчення колишнього в'язня Євгеніуша Носалю, зафіксоване у таємному донесенні одного з колишніх в'язнів: команду під керівництвом Короля було "командо до викінчення" — туди потрапляли в'язні, які за пляном адміністрації табору мали бути вбиті.

Своє специфічне становище підтвердив і Король під час Франкфуртського процесу, стверджуючи, що адміністрація Аушвіцу вимагала від нього доносити на решту в'язнів і виконувати "особливі доручення", про деталі яких він замовчив.

Вікторія Бугайова, «Локальна історія»

Ватикан оголосив дату беатифікації Петра Павла Ороса

Дикастерія у справах святих офіційно повідомила про нову дату беатифікації священномученика Петра-Павла Ороса — вона відбудеться в суботу, 27 вересня 2025 року. Відповідний лист було скеровано на адресу Преосвященного владика Теодора Мацапули, правлячого єпископа Мукачівської греко-католицької єпархії.

Урочисту Божественну Літургію з обрядом беатифікації очолить кардинал Іжегож Рись, архієпископ Лодзький (Польща), який є призначеним Папським легатом для цієї події. Як і планувалося раніше, саме він від імені Святішого Отця виголосить декрет про зарахування отця Петра Павла Ороса до лику блаженних Католицької Церкви.

Спершу беатифікацію було заплановано на 3 травня 2025 року, однак у зв'язку з кончиною Папи Франциска 21 квітня та оголошенням періоду «Sede vacante», подію було відкладено.

Беатифікація священномученика Петра Ороса — це важливий історичний та духовний момент для всієї Мукачівської єпархії, для греко-католиків Закарпаття та всієї Католицької Церкви. Постає отця Петра, який віддав своє життя за вірність Христові та своїй пастві, залишається світлим прикладом стійкості у вірі та пастирської відданості в умовах переслідування.

Текст і фото: Мукачівська греко-католицька єпархія

«МОЄ ГОЛОВНЕ ПОСЛАННЯ — ЦЕ СЛОВА ПІДТРИМКИ ТА МОЛИТВА ЗА УКРАЇНУ»

Кардинал Курт Кох, префект Дикастерії сприяння християнській єдності, взяв участь у першому засіданні Синоду єпископів УГКЦ, який розпочався в Римі 30 червня 2025 року і триватиме до 10 липня.

У зверненні до єпископів кардинал висловив глибоку солідарність з Україною та відзначив важливу роль УГКЦ в єкуменічному діалозі.

«Головне послання — це підтримка в серці та молитва за всю Українську Греко-Католицьку Церкву й весь народ України, які так сильно страждають», — сказав ієрарх. Він розповів про важливі етапи історичного розвитку єкуменічного діалогу та його перспективи на майбут

Посилаючись на документ Другого Ватиканського Собору «*Orientalium Ecclesiarum*», кардинал Кох наголосив на «особливій відповідальності» Східних Католицьких Церков у відновленні християнської єдності, особливо з християнами на Схо-

ді.

«Я дуже вдячний Українській Греко-Католицькій Церкві, яка активно бере участь в єкуменічному діалозі. У мене завжди складається враження, що вона дуже серйозно ставиться до цього питання, і я щиро вдячний за це», — сказав кардинал Кох.

Текст і фото: «CREDO»

ЗЕЛЕНСЬКИЙ ПОДЯКУВАВ ПАПІ ЗА СОЛІДАРНІСТЬ З УКРАЇНОЮ

Президент Володимир Зеленський подякував Папі Леву XIV за постійні молитви та співчуття до України й українського народу. Про це голова держави написав у соцмережі «X».

«Дякую Вам, Ваша Святосте, за постійні молитви та співчуття до України й нашого народу.

Разом маємо зупинити цю свавільну російську агресію та захистити невинні життя.

Потрібен справедливий мир. Також будемо глибоко вдячні за Вашу допомогу в поверненні всіх наших людей — дорослих і дітей, — яких утримують у російському полоні проти їхньої волі».

МОЛЮСЬ, ЩОБ МИР ЯКОМОГО ШВИДШЕ ПОВЕРНУВСЯ В УКРАЇНУ

Приймаючи на аудієнції в Апостольському палаці у Ватикані членів Синоду єпископів УГКЦ та представників МГКЄ, Лев XIV запевнив у своїй близькості з українським народом, який, переживаючи важкі часи, відзначається свідченням віри та надії.

«Я близький до вас, і через вас я близький до всіх вірних вашої Церкви. Залишаймося з'єднаними в єдиній вірі та єдиній надії. Наше сопричастя є великою тайною: це справжнє сопричастя також з усіма братами й сестрами, чие життя було вирване з цієї землі, але було прийняте у Бозі. У Ньому все живе і знаходить повноту сенсу». Так сказав Папа Лев XIV, вітаючи в середу, 2 липня 2025 р., в Залі консисторій Апостольського палацу у Ватикані, єпископів східного обряду з України. Це, зокрема, владика УГКЦ, які від 30 червня до 10 липня проводять у Папській українській колегії святого Йосафата свій щорічний синод.

На початку зустрічі Святіший Отець зазначив: після того, як минулої суботи він привітав численних паломників УГКЦ в базиліці св. Петра, сьогодні з радістю зустрічається з ієрархами, які проводять своє синодальне засідання. «Цей важливий для вас момент відбувається в контексті Ювілейного року, що закликає весь Божий люд до оновлення в надії», — сказав Папа, визнаючи, що «в нинішніх історичних умовах нелегко говорити про надію вам і людям, довіреним вашій пастирській опіці. Нелегко знайти слова втіхи для сімей, які втратили своїх близьких у цій безглуздій війні. Уявляю, що це важко також і для вас, які щодня контактуєте з людьми, пораненими серцем і тілом. Попри це, я отримую численні свідчення віри й надії від чоловіків та жінок вашого народу. Це знак Божої сили, яка проявляється серед руїн знищення», — сказав Лев XIV.

Папа запевнив, що усвідомлює безмір проблем, якими покликані займатися єпископи і в церковній, і в гуманітарній сферах. «Ви покликані служити Христу в кожній пораненій і стражденній людині, яка звертається до ваших спільнот із проханням про конкретну допомогу», — сказав він, запевняючи в своїй близькості.

Підсумовуючи, Святіший Отець зазначив: «...нас завжди втішає впевненість, що Пресвята Богородиця є з нами, допомагає нам, веде нас до свого Сина, який є нашим миром. (...) Через Її материнське заступництво я молюся, щоб мир якнайшвидше повернувся у вашу батьківщину», — сказав Лев XIV. Папа зізнався, що йому в суботу сподобався спів молитви «Отче наш», відтак попросив єпископів заспівати її — після чого уділив благословення.

Текст і фото: «CREDO»

РОСІЙСЬКА ВЛАДА ВІДПРАВЛЯЄ ДЕСЯТКИ УКРАЇНЦІВ У ПІДВАЛ НА КОРДОНІ З ГРУЗІЄЮ

Даріалі, Грузія. – російська влада масово відправляє українців, які опинилися у рф, на грузинський митний термінал «Даріалі». Без жодних законних підстав їх везуть, ніби злочинців, у наручниках. Як повідомили джерела «RFI», станом на вечір 25 червня там, у задушливому підвалі без вентиляції, вікон та санвузла, розмістили близько шістдесяти людей, зокрема й вагітну жінку на пізньому терміні. Багато українців перебувають там уже понад місяць.

Про те, хто і навіщо створює таку ситуацію, редакції «RFI» розповіли журналістка «Нової газети» Олена Мілашина та голова руху «Волонтери Тбілісі» Марія Белкіна.

Нелюдські умови

Щоб усвідомити важке становище шести десятків людей, які просто зараз перебувають у цьому підвалі, важливо розуміти, що раніше, коли там було близько 20 осіб, волонтери та правозахисники вже говорили про «нелюдські умови».

Тут відсутні будь-які санітарні умови: немає душі, немає жодної можливості поселити окремо людей із туберкульозом (а це захворювання багатьох із тих, хто був запроторений до російської в'язниці. — Ред.). Немає, звісно, і ліків, і їжі. Розраховувати людям доводиться тільки на волонтерів.

Журналістка Олена Мілашина написала про це статтю 21 червня. Після цього вона звернулася із запитаннями як до російської, так і грузинської влади, щоб ті терміново втрутилися в ситуацію та виправили її. На той момент у трьох підвальних кімнатках митного терміналу було 43 особи. Через чотири дні, 25 червня, волонтерка Марія Белкіна повідомила «RFI», що їх уже 57, а «в дорозі ще нові групи».

Ані депутати з керівної партії «Грузинська мрія», ані уповноважена з прав людини у рф москалькова на ситуацію досі не відреагували. Хоча Марія Белкіна зазначає, що саме влада росії та Грузії — головні винуватці того, що відбувається. Перші масово і свідомо звозять людей у жахливі умови. Другі не зробили ці умови гідними, хоча ніхто не заважає. А надто, принаймні від початку 2023 року перехід фактично став єдиним, через який громадян України «виштовхують» із російської території.

А з огляду на те, що кількість українців, які на мірки російської влади є «кандидатами на висилання», обчислюється тисячами (наприклад, із в'язниць однієї тільки Херсонської області під час відступу росіяни вивезли, за різними даними, від двох до трьох тисяч людей — Ред.), можна уявити, який «потенціал» створення гуманітарної катастрофи існує.

«Так збіглося, що наступного дня після виходу моєї статті відпустили трьох людей, яких тримали (у цьому підвалі. — Ред.) місяць. Перевірку України вони пройшли, і грузини їх випустили. Їх відконвоювали до аеропорту і посадили на літак до Молдови. Там, як я зрозуміла, їх теж по-

винні будуть зустріти і довезти вже до українського кордону, де вже далі з ними розбиратимуться безпосередньо українські прикордонники і спецслужби», — каже Мілашина.

Готують «революцію»

На запитання, кого саме зараз так активно везе на грузинський кордон російська влада, журналістка відповідає: «Привозять громадян України, яких тримають у так званих Центрах тимчасового утримання іноземних громадян». Зокрема, це:

- українці, судимі на території росії;
- люди, які відбували термін в Україні та були перевезені в російські в'язниці після заходження на ці території російської армії;
- частина, і чимала, цивільних людей, які ніде не сиділи і яких росія вивезла із захоплених нею територій.

«Ось ці люди зовсім нічого не зробили, вони просто відмовилися від прийняття російського громадянства. І, відповідно, їх точно так само помістили в ці депортаційні російські центри і тепер вивозять», — каже журналістка.

Як вона уточнює, нинішнє переправлення в кайданках до кордону і тривале перебування в непровітрюваному підвалі — лише частина того, що цим людям доводиться пережити.

«Багато хто ще до цього відсидів в одному з Центрів тимчасового тримання іноземних громадян — від кількох місяців до двох років», — зазначає Олена Мілашина.

За її словами, останніми тижнями депортація посилилася: «Активізувалася кампанія по всій росії. Людей везуть із усіх великих Центрів тимчасового утримання іноземних громадян, везуть на кордон із Грузією, до прикордонного переходу "Верхній Ларс", оскільки це єдиний пропускний пункт, який залишився, а потім вони опиняються на грузинському терміналі "Даріалі"».

Тут нинішня грузинська влада — надзвичайно близька до російської — відмовляється пропускати українців через кордон, поки не отримає підтверджень від посольства України в Тбілісі.

Українська влада, зрозуміло, не хоче приймати людей, що їдуть із росії, повністю не перевірявши документів кожного. Мілашина пояснює: Учора один із цих депутатів мені зателефонував і сказав, що такий підхід грузинської влади

Люди розбирають передані волонтерами продукти. Тут, у підвалі без вентиляції, на 19 спальних місцях ночують 57 утримуваних. Фото надане «Волонтерами Тбілісі» © DR

пов'язаний із тим (усміхається. — Ред.), що "українських біженців у Грузії багато і що Україна готує через них революцію в Грузії". І що "цим займається людина з партії Саакашвілі". Я слухаю цю несамовиту нісенітницю і кажу, що (...) «ви маєте діяти за міжнародним правом: якщо в людини є документи, ви її просто пропускаєте і далі все. Вона сама вирішує, як потрапити в Україну. А якщо є ті, щодо кого треба проводити перевірку, тоді зробіть так, щоб вони в нормальних умовах чекали на її результати, щоб вони не задихалися в підвалі, щоб у них була їжа, можливість прийняти душ... А якщо хто-небудь помре? Усе-таки тут є люди, які багато років провели у в'язниці, вони дуже ослаблені, у них не все добре.

Або зробіть так, що ви транзитом проведіть їх через територію Грузії і відправте в Молдову (з дружньою до України владою — Ред.) на український кордон. І там уже Україна нехай займається перевіркою, скільки потрібно... І потім, а якщо росія зараз вивезе сотні, якщо не тисячі таких людей? У росії їх багато дуже. Якщо вона зараз вирішить усіх позбутися, вона вам усіх їх привезе, що ви будете робити тоді?»

Гірше за колонії

Питання, що робити вже зараз, ставить собі голова благодійного руху «Волонтери Тбілісі» Марія Белкіна. Добре, що є одностудії на місці, які регулярно передають українським біженцям те, що їм вдається купити. Але Марія розповідає ще про один аспект проблеми. За її словами, грузинські волонтери забороняють іншим волонтерам спілкуватися з людьми, яким вони допомагають: «Зв'яжемося тільки телефоном».

Коли ми просимо Марію визначити весь ланцюжок винуватців проблеми з біженцями, вона відповідає: «Моя думка така, що, по-перше, російська сторона, безумовно, піддає людей страшним тортурам, побиттю (у центрах тимчасового утримання іноземних громадян, у колоніях і в'язницях — Ред.), голоду тощо. У цих центрах люди теж перебувають в умовах, які не призначені для три-

валого перебування. Часто це набагато гірше за колонії, у яких багато хто з них був до цього... Загалом Центри тимчасового утримання іноземних громадян — це жахливе місце, куди потрапляти точно не варто. Зрозуміло й те, що депортувати людей без суду і слідства протягом приблизно 24 годин із моменту, як тобі про це повідомили, це теж абсолютно нелюдсько...

Але до грузинської сторони запитань найбільше, тому що вони справді озвіріли останнім часом. (...) Якщо на початку повномасштабної війни українці навіть із автомобільними правами виїжджали, тому що всі розуміли, що вони їдуть із окупованих територій, документи знищені тощо, то зараз вони (грузинська влада. — Ред.) просто сказали, що вже абсолютно всі зобов'язані проходити перевірку українського посольства. Перевірка ця займає нескінченно довгий час. І, відповідно, увесь цей час вони повинні перебувати в цьому підвалі. А це жахливо. Там немає нічого для будь-якого життя. І якби не волонтери, люди б там банально почали помирати».

Крім того, за її словами, грузинські люди «заважають працювати волонтерам, які допомагають біженцям» (а «Волонтери Тбілісі», до речі, допомагають усім українцям, а не лише тим, кого тримають у цьому терміналі. — Ред.).

Саму Марію минулого грудня оголосили персоною нон грата, а ще чотирьох чи п'ятьох представників організації не пустили до Грузії. Вона каже, що в такий спосіб Тбілісі свідомо чи мимоволі «підігрує російській владі».

Марія розповідає, що першочергове завдання, яке тільки зараз вдалося виконати, — урятувати з підвалу терміналу «Даріалі» молоду жінку на сьомому місяці вагітності та влаштувати її до клініки, бо «була загроза викидня».

«В іншому все більш-менш на контролі, але чекаємо ще як мінімум три етапи найближчої доби», — додає вона.

Уже зараз у підвалі 19 спальних місць на 57 людей.

Текст і фото: «RFI»

ДЕПОРТАЦІЯ ТА НОВА ПАРТІЯ. СВАРКА ТРАМПА І МАСКА

Дональд Трамп заявив, що розгляне можливість депортації Ілона Маска до Південно-Африканської Республіки на тлі чергового загострення конфлікту між ними.

Дональд Трамп і Ілон Маск знову сваряться. Тепер Трамп не виключив питання депортації Ілона Маска після того, як мільярдер знову розкри- тукував його законопроект про податки та витрати.

Погрози Трампа

Відповідаючи на питання, чи розгляне адміністрація президента США депортацію Маска, той відповів: "Ми повинні розглянути це питання".

"Можливо, нам доведеться наслати DOGE на Ілона. Ви знаєте, що таке DOGE? DOGE — це монстр, який, можливо, повинен дістати і з'їсти Ілона. Хіба це не жакливо? Він отримує багато субсидій", — додав Трамп.

Уродженець Південної Африки, Ілон Маск отримав громадянство США у 2002 році шляхом натуралізації. Але в останні роки з'явилася ін- формація, що до цього він

перебував у Штатах неле- гально. Законодавство США передбачає, що отримане шляхом натуралізації грома- дянство може бути відкли- кане, якщо воно отримане на незаконних підставах.

Заява президента США прозвучала після чергового витка публічної сварки між ним і Маском у соціальних мережах. Американський мільярдер напередодні знову розкритикував бюджетний законопроект, який просуває адміністрація Трампа, через те, що він призведе до збіль- шення дефіциту бюджету.

У відповідь президент США сказав, що може до- ручити DOGE, який раніше очолював Маск, переглянути мільярдні урядові контракти, отримані компаніями Ілона.

"Ілон дуже засмутився, що мандат на електромобілі під- ходить до кінця. І знаєте що? Не кожен хоче електрокар. Я не хочу електрокар... Я хочу газ, можливо, електрику, можливо, гібрид... можливо, колись, на водні. Але у ма- шин на водні є одна проблема — вони вибухають", — сказав Трамп.

Партія Маска

"Якщо цей божевільний законопроект про витрати буде прийнятий, Американ- ська партія буде сформована наступного дня. Нашій країні потрібна альтернатива сис- темі демократів і республі- канців, щоб люди справді мали голос", — написав він у понеділок, 30 червня, у соц- мережі "X".

Трамп у відповідь заявив, що час, коли Маск користу- вався перевагами уряду США, може закінчитися.

"Ілон може отримати біль- ше субсидій, ніж будь-яка людина в історії, і без суб- сидій Ілону, ймовірно, дове- лося б закритися і поверну- тися додому в Південну Аф- рику", — написав президент США.

Сенат США проголосував за бюджет Трампа і відправив його назад до Палати пред- ставників. Засідання Сенату тривало понад добу. Вреш- ті-решт, незважаючи на те, що у республіканців у Сенаті 53 голоси з 100, бюджет пройшов з мінімальною пе- ревагою: за нього проголо- сували 50 сенаторів-респуб- ліканців і віцепрезидент Джей Ді Венс, який у ви- падках, коли голоси діляться порівну, має вирішальний го- лос.

Усі демократи в Сенаті і троє республіканців — Сю- зан Коллінз від штату Мен, Том Тілліс від Північної Ка- ролайни і Ренд Пол від Кен- туккі — врешті проголосу- вали "проти". Навіть цей ре- зультат став можливим лише завдяки тому, що одну з ко- ливальних законодавців — сенатора від Аляски Лізу Муркаускі — врешті вдалося переконати.

У процесі дебатів сенатори внесли до бюджету низку поправок, тому тепер його має повторно затвердити Па- лата представників, де у рес- публіканців чисельна пере- вага ще менша. Його доля залишається невизначеною.

Валерій Літонинський,
«Кореспондент»

ПІСНЯ УКРАЇНИ

РАДІОПРОГРАМА
SONG OF UKRAINE

3 понеділка до п'ятниці
в 9 год ранку
на хвилі 1320 AM

В прямому ефірі
www.cjmr1320.ca

ПОСТУП

українська радіопрограма

Щонеділі 9-10 год. вечора
на хвилях FM 88,9
у прямому ефірі

www.cirvfm.com

Новини з України та світу
Інтерв'ю та дискусії

Замовляйте у нас музичні вітання

Слухайте і підтримуйте нас!

Розрахунковий рахунок #43282
у кредитовій спілці Будучність

Керівник і ведуча - Любомира Матвіас

e-mail:
ukrradiofm@gmail.com

Facebook:
Lyubomyra Matviyas

Steve M. Woloshyn

Sales Representative

Office: 905-565-9200
Fax: 905-565-6677 Cell:
416-823-5551

7045 Edwards Blvd.
Suite 401 Missis-
sauga, ON L5S 1X2

www.SteveWoloshyn.com
Email:swoloshyn@trebnet.com

Пам'ятайте, що з кожного продажу я жертвую, у Вашому імені,
\$500 на Euromaidan для допомоги українським військовим.

Будьмо в КОНТАКТ-і

ONTARIO: Thursday at 10:00 PM
Sunday at 3:00 PM
Tuesday at 8:00 AM

ALBERTA: Sunday at 10:00 AM

British Columbia: Sun 11:00 AM

Next GEN!

ON: Thu at 11:00 PM, Sat at 9:30 PM, Sun 4:00 PM

AB: Thu at 1:30PM, Sat. 1:30 PM BC: Sat at 11:00 AM

ALBERTA KONTAKT: AB: SUN 3:00 PM, Mon 8:00, Tue 3:00 PM

ON: TUES 7:00 AM BC: SAT 15:00

STUDIO@KONTAKT.CA

ОГОЛОШЕННЯ

Тел.: (416) 516-2443
Факс: (416) 516-4033
e-mail: homin@on.aibn.com

КУПУЄТЕ ЧИ

ПРОДАЄТЕ, -

ПОСИЛАЙТЕСЯ

НА ОГОЛОШЕННЯ В

«ГОМОНІ УКРАЇНИ»!

FRIENDS OF UKRAINE
DEFENSE FORCES

DONATE TODAY

Адвокати Тарас Грицина і Петро Гамівка

- ◆ Судові адвокати
у справах заповітів і майна
- ◆ Купівля та продаж нерухомості
- ◆ Сімейне право
- ◆ Нотаріальні послуги

1081 Bloor St. W. #200
Toronto, ON M6H 1M5

Tel.: (416) 532-8006

SMITH MONUMENT COMPANY LIMITED

Заснована 1919 року

349 Weston Road (North of St. Clair) Toronto, Ontario M6N 3P7

Єдина в Онтаріо

українська фабрика пам'ятників

- Фабрика і вистава відкриті для публіки
(понад 60 пам'ятників на виставі)
- Обслуговуємо всі цвинтарі Канади і
США
- Наші висококваліфіковані виконавці
мають понад 300 років досвіду
- Ввічлива і професійна обслуга
- Позагодинні зустрічі за домовленням
- Домашні зустрічі можливі

Звертайтеся до власника
Андрія Латишка:

416-769-0674 або 1-888-836-7771

HELLO SUMMER

DEPOSIT SPECIAL

3.90%* 120 days

3.60%* 13 months

 /BCUFinancial /bcu-financial-group/ @bcufinancialgroup

Visit your local BCU Financial Branch or bcufinancial.com for more details.

* Terms and conditions apply: 120-day and 13-month terms only; NEW and EXISTING money; includes Registered and Non-Registered Funds. We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Offer valid from July 3, 2025. Rates are annual and subject to change.

BCU Financial
Кредитова Співка Будучність

SCORE BIG WITH BCU!

NEW MONEY DEPOSIT SPECIAL

4.10%*

90 DAYS

Bring your money to the winning team!

Visit your local BCU Financial Branch or bcufinancial.com for more details.

*Terms and conditions apply: 90-day term only; NEW money only; includes Registered and Non-Registered Funds. We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Offer valid from June 4, 2025. Rates are annual and subject to change.

